

Молода Україна

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

РІК ВИДАННЯ XXX

ЛИСТОПАД — 1980 — NOVEMBER

Ч. 294

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

В. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Leo Lupul
130 Pilkington St.
Thorold, Ont. L2V 1B4

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Pentinction, B.C.
Y2A 6X3

В США:

Головний представник
Alex Poszewanyk
5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed Ln.
Hopewell, N. J. 08525

L. Jemetz,
2941 Amboy Road,
Warners, N. Y., 13164

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2. Hamburg — Wandsbek,
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді.

Голова ЦК: В. ПЕДЕНКО

Редагує Колегія:

В. Вакуловський, Л. Ліщина,
С. Голубенко, Ю. Криволат
В. Родак, А. Лисий, О. По-
шиваник, Л. Павлюк.

Адміністратор З. Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine.
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association ODUM.

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: V. PEDENKO
18 Henderson Ave.
Thornhill, Ont., Canada
L3T 2C0

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні 9.00 доларів

Ціна одного примірника: 1.00 дол.

В Австралії 6.50 дол. (австрал.)

Ціна одного примірника: 70 центів

В Англії і Німеччині 7.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 80 центів (америк.)

В усіх інших країнах Європи 6.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 65 центів (америк.)

В усіх країнах Південної Америки 5.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 50 центів (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає остан-
нє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо прислати поштові значки або інтерна-
ціональні купони (international coupons) на суму 25 канадських
центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає
за собою право скорочувати статті і правити мову; рукописів
не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди
відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA,

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: В. Івасюк — Пісня буде поміж нас. О
Шевченко — Український Пантеон тепло вітає одумівців. В. Педенко
— Думки другого одумівського покоління. М. Вірний — Перші юві-
лейні рефлексії. Оселя "Україна" розбудовується. В. Бендер — Шу-
вання — привілей молодих. В. Б. — ОДУМ в Англії. А. Лисий — Зу-
стрічі 1980 — суб'єктивні враження. Сторінка Юн. ОДУМ-у.

На обкладинці: Подруга Ірина Михайлівна СМІК, СВУ ОДУМ-у —
Одумівка Ювілейних Святкувань ОДУМ-у США і Канади (1950-1980).
Більше про неї на стор. 16.

О. ШЕВЧЕНКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПАНТЕОН ТЕПЛО ВІТАВ ОДУМІВЦІВ

В днях 4-5-6-го липня цього року український Бавнд Брук щиро й тепло вітав українську молодь, зорганізовану в рядах Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) з нагоди тридцятиріччя існування цієї організації. Три дні були виповнені активністю членів ОДУМ-у і гостей, які приїхали відзначити цю подію з різних частин США і Канади. Були тут з Міннеаполісу, Каліфорнії, Чикаго, Детройту, Гошен, Клівленду, Рочестеру, Сиракюз, Боффало, Торонто, Ошави, Ст. Кетеринс, Лондону в Канаді, Філадельфії, Трентону, Нью Йорку й інших міст.

З'їзд ОДУМ-у США

У п'ятницю 4-го липня в осередку УПЦ в США в приміщеннях Музею о годині 9:30 ранку розпочався 25-ий з'їзд ОДУМ-у, або за новим статутом 4-ий з'їзд Коша Старших Виховників ОДУМ-у в США. Член підготовчого Ювілейного комітету Іван Павленко офіційно відкрив з'їзд. Кошовий Віктор Войтихів започаткував з'їзд змістовним словом, підкреслюючи змагання ОДУМ-у на початках і в процесі свого існування.

ОДУМ перейшов усі труднощі протягом свого існування і сьогодні є частиною трійки в українському суспільстві: Пласт, СУМ, ОДУМ. Після однохвилинної мовчанки в пошані членам ОДУМ-у, які відійшли, кошовий попросив о. прот. Ф. Истоцину відчитати молитву, в якій разом з присутніми просив Божої ласки й допомоги скорого видужання Блаженнішого Митрополита Мстислава та опіки над членами ОДУМ-у під час з'їзду.

З'їздом керувала президія у складі: Андрій Шевченко — голова, Антон Філімончук — заступник, Віра Коновал — секретар та почесні члени — о. Ф. Истоцин і В. Педенко — голова ЦК ОДУМ-у. У звітах з діяльності голова й кожний референт відкрито говорили про недотягнення і здобутки своєї праці. Пізніше була жвава дискусія. Спеціальну увагу було звернено на референтуру юнацтва й таборів. У висліді з'їздових нарад вибрано новий провід Коша СВ ОДУМ-у: А. Шевченко — кошовий, В. Войтихів — перший заступник і організаційний референт, Наталка Павленко — другий заступник і референт юнацтва, А. Філімончук — писар, Є. Кальман — скарбник, Іван Павленко — референт зовнішніх зв'язків, Ірина Смик — референт внутрішніх зв'язків, Юрій Криволап, мол. — культурно-освітній референт, Олексій Пошиваник — референт преси, Юрій Іхтіаров і Тарас Коновал — члени. Контрольна комісія: Вол. Григоренко — голова, Віктор Швець та О. Шевченко — члени.

Після закінчення з'їзду Коша відбулася товариська спільна вечеря з участю понад 80 осіб у залі осередку УПЦеркви в США, яку пригото-

вили пані з місцевого Товариства Одумівських Приятелів (ТОП-у). Увечорі того ж дня в цій же залі відбулася успішна вечірка для молоді, на якій молодь після довшої перерви зустрілася, забавлялася, а частина також і політикувала. В той самий час ЦК ОДУМ-у засідав, плануючи працю ОДУМ-у в майбутньому.

Панель

Фактичний Ювілейний з'їзд ОДУМ-у розпочався в суботу 5-го липня в готелі Маріот (Бавнд Брук) о годині 9:30 ранку. Голова ЦК ОДУМ-у мгр. Віктор Педенко коротким і змістовним словом відкрив цей Ювілейний з'їзд, першою частиною якого був ідеологічний панель на тему: "Українська діаспора та перспективи існування ОДУМ-у в наступному десятилітті. Думки трьох одумівських поколінь".

Головну доповідь, яка віддзеркалювала думки першого покоління, виголосив д-р Василь Гришко, який динамічно представив генезу творення ОДУМ-у, підкреслюючи обставини, в яких цей процес відбувався. Модератором цієї частини був Олексій Пошиваник, а дискусантами Ю. Нагорний, П. Гурський і Андрій Шевченко.

Головним доповідачем теми другого одумівського покоління був мгр. Віктор Педенко, голова ЦК ОДУМ-у, він підкреслив, що майбутність ОДУМ-у перебуває в руках третього покоління, яке виросло й виховалося в рядах ОДУМ-у. Дискусантами були: д-р Юрій Криволап і Віктор Ліщина, а модератором був Юрій Криволап, мол.

Думки третього покоління викликали найбільше уваги й зацікавлення присутніх, що їх було понад 150 осіб, хоча б з уваги на те, що головну доповідь виголошено двома мовами. Молодий одумівець Дмитро Якута, теперішній президент СУСК-у (Союз Українських Студентів Канади) був головним доповідачем. Роллю модератора виконувала Ірина Смик. Дискусанти цієї частини були: Олексій Шевченко, Микола Мороз і Віра Коновал. Усі доповіді були цікаві, фахово опрацьовані і бездоганно виголошені. Багато присутніх брало активну участь у гарячій дискусії, яка концентрувалася навколо проблеми збереження української ідентичності і, найголовніше, навколо ролі української мови в цьому процесі.

Ювілейний бенкет

Увечорі в суботу 5-го липня в готелі Маріот (напроти Дому Української Культури) в одній з модерних залів відбувся ювілейний бенкет разом з мистецькою частиною і забавою під звуки одумівської оркестри "Русалка". На жаль, частина бажаючих не могла брати участі в бенкеті, бо зголосилися в останній хвилині — на що ні юві-

Ген. Петро Григоренко
приймає різьблений тризуб.

Фото О. Пошиваника

лейний комітет, а особливо господарі готелю, не були приготовані. Понад 400 осіб були учасниками цього свята, з них третина — молодь. Господарями бенкету були молоді одумівці Ірина Смик і Юрій Криволап, мол., які чудесно вив'язалися зі своїх обов'язків.

Головну доповідь виголосив генерал Петро Григоренко, голова Закордонного Представництва Української Гельсінкської Групи. В промові генерал наголосив на небезпеку російсько-комуністичного режиму і нашу відповідальність супроти здержання його експансії. "Не важливо, хто поїде до Мадриду, — говорив генерал Григоренко, — важливо, щоб поїхати туди повністю приготованими".

Однією з кульмінаційних точок вечора було передання подарунку від ОДУМ-у Їх Блаженству Митрополитові Мстиславові — різьблений тризуб — роботи Тарана з Гошен, Індіяни — і передання через о. прот. Ф. Істочина від усіх учасників з'їзду Йому найкращих побажань скорого видужання.

У бенкеті брали участь наступні представники організацій: о. прот. А. Селепина — Консисторія УПЦ в США, мгр. І. Базарко — УККА, п-і Коропецька — Пласт, В. Оріхівський — УНСоюз, д-р Ричок — УБСоюз, Валентина Кузьмич — Об'єднання Православних Сестрицтв Америки, д-р А. Лозинський — КУМО, Р. Стойко — СУСТА, Клезор — Місцевий Відділ УККА, П. Крючко — Сестрицтво Св. Покрови при Церкві-Пам'ятнику, В. Несенюк — Братство св. Андрія при Церкві - Пам'ятнику, М. Шульга — Кредитівка св. Андрія в Бавнд Бруку, д-р Є. Федоренко — НТШ, д-р М. Воскобійник — ЦК УРДП, мгр. Ю. Нагорний — ОУРДП, СКВУ, УВАН, СУМ та інші організації прислали письмові привіти. Мистецьку частину викопнили мистецьким виконанням дві групи: Ансамбль бандуристів "Кобзарі" з Ст. Кетеринс, Канада, під керівництвом Оксани Метулинської і одумівський струн-

ний ансамбль з Чикаго під керівництвом Віктора Войтихова.

Служба Божа

П'ять священників під проводом о. декана Ф. Істочина служили Святу Літургію. Між ними були о. диякон В. Поліщук, який своїм співом дійсно оздоблював Службу Божу, й о. Є. Криволап, який виховався в рядах ОДУМ-у. Гриміло могутнє многоліття Первоієрархові Української Православної Церкви в Америці Їх Блаженству Митрополитові Мстиславові і всім одумівцям з нагоди 30-річчя існування ОДУМ-у, а вічна пам'ять упокоєним друзям карбувалася в серцях незабутньою луною.

В пошані тим, які відійшли

Після Служби Божої колони уніформованих одумівців разом із священниками урочисто прямували на цвинтар, щоб віддати пошану членам ОДУМ-у, які відійшли. Це була дійсно урочиста хвилина. Біля могили св. п. Президента УНРеспубліки в екзилі д-ра Степана Витвицького було відправлено панахиду, а пізніше голова ЦК ОДУМ-у Віктор Педенко урочисто поклав вінок квітів, які йому передали хорунжі. На цвинтарі майоріли голубі прапори, іскрилися квіти, лунала команда — вінки квітів, як вияв пошани до своїх друзів, членів організації, складалися на могилах

МОЛОДЬ — МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!

Допомагайте молоді морально і
матеріально. ОДУМ потребує
Вашої помочі!

Богослуження в Церкві- Пам'ятнику Св. Андрія.

Відправляє о. Істочин, з лівого
боку стоїть отець Євген Криво-
лап, перший священик — член
ОДУМ-у.

проф. М. Фоменка, проф. І. Сенька, проф. В. Григоренка, Миколи Понеділка, Миколи Дзябенка й інших... Китицю квітів голова ЦК ОДУМ-у зложив на свіжій могилі — дев'ять днів тому — батька молодих одумівців Миколи і Степана Фурсиків.

З благословення Митрополита Мстислава як настоятеля Церкви-Пам'ятника Консисторія і мі-

сцеве сестрицтво св. Покрови і братство св. Андрія тепло гостило в залі осередку всіх одумівців і гостей.

Було гамірно, весело. Лише в декого з молодих друзів скапували непрохані сльози — прощання. Так закінчився ще один розділ з книги буття ОДУМ-у.

Усі почувалися, що вони протягом трьох днів перебули на клаптику рідної землі — Українсько-го Пантеону.

ПОДЯКА

Висловлюю свою глибоку подяку всім тим, що відзначили 65-річчя з дня мого народження, зокрема — невідомим благородним ініціаторам цього свята, — неперевершеним есеїстам і дикторам української радіопрограми в Лос Анджелес "Пісня України" — Святополкові й Марійці Шумським, — авторам, що описали радіопередачу — інж. Юрію Старостенкові, поетові Павлові Форманюкові, відомому письменникові, поетові та літературознавцеві Анатолію Юринякові, — високоповажаним редакторам, що помістили їхні репортажі в своїх часописах (у "Народній волі", "Вільному світі", "Свободі", "Батьківщині", в журналах "Нові дні" і "Молода Україна"). Дякую за зворушливі слова - привіти проф. В. Ємцеві, його дружині п-і Марусі і панні Олі Готрі, д-рові Ярові Славутичу, д-рові Ів. Галицькому і його родині, д-рові Мирославу Шкавритку, — громадсько-культурному діячеві Миколі Новаку, вельмишановним паням Ларисі Дончук, Тетяні Цимбал, Леонорі Вержбіцькій і багатьом іншим дорогим друзям і прихильникам, які в листах і святочних картках та телефонічно поздоровили мене зі згаданим святом (про яке я було забув).

Іван ДІДЕНКО
Лос Анджелес, 27. 9. 80.

ПІСНЯ БУДЕ ПОМІЖ НАС

(Слова і музика В. Івасюка)

*Пролягла дорога від твоїх воріт
до моїх воріт, як струна.
Деся чомусь згубився мій самотній слід
знаю я одна, я одна.*

*Зимна осінь ще стежки листям не накрила
Бо до тебе на весні я повернусь, милий,
Мої руки ти візьмеш знову в свої руки,
Не розквітне поміж нас жовтий цвіт розлуки.
Не ховай очей блакитний промінь,
Заспівай мені останній раз.
Пісню ту візьму собі на спомин,
Пісня буде поміж нас.
Бо твій голос, бо твій голос вже драповий,
Ти мов колос, зелен колос нею повен.
Жовтий лист паде і виросте зелений,
А ти піснею будеш завжди біля мене.*

*Як зійдуть сніги із гір потоками
Ой глибокими, на весні
З-за границь дорога та неспокоєм
Вдалині тобі в далині.*

Зимна осінь ще стежки...

Віктор ПЕДЕНКО

ДУМКИ ДРУГОГО ОДУМІВСЬКОГО ПОКОЛІННЯ

(Доповідь виголошена на Панелі Ювілейного З'їзду ОДУМ-у США й Канади, який відбувався під загальною назвою — "Українська діаспора та перспективи існування ОДУМ-у в наступному десятилітті. Думки трьох одумівських поколінь")

Перед тим, як говорити про перспективи майбутнього десятиліття існування ОДУМ-у, потрібно застановитись і проаналізувати, що взагалі чекає всю українську еміграцію, себто тих українців, які по Другій світовій війні і раніше поселились поза межами батьківщини в різних країнах світу, створивши те, що ми тепер називаємо **УКРАЇНСЬКОЮ ДІАСПОРОЮ**. Зокрема, нас цікавить, що чекає наші громади в Канаді та Сполучених Штатах.

Члени ОДУМ-у є членами певної частини української діаспори. І ОДУМ, як організаційна одиниця, в майбутньому зможе віддзеркалювати стан українського зорганізованого життя тільки країн свого перебування, себто країн на північно-американському континенті — Канади і США.

Якщо українські організації і їх членство не зменшуватиметься, а затримається хоч би на сьогоднішньому рівні, то для ОДУМ-у, як і для інших менш чисельних організацій, наступне десятиліття не мусило б принести якихось незвичайних перешкод у затриманні їх організаційних форм.

Якщо ж і українська мова надалі залишиться мовою родин громадян українського походження, їх церков, шкіл і організацій, ОДУМ залишиться діючою і впливовою українською молодечею організацією і в 1990-му році.

Але які передбачення ми можемо зробити щодо цього, вживаючи демографічні, соціологічні і традиційні показники? Демографи твердять, що приріст населення в західному світі зменшується і буде зменшуватися в наступному десятилітті. В одній канадській шкільній окрузі метрополітального Торонта в 1972 р. нараховувалося 106,000 учнів; в 1980 році є 75,000 учнів, а передбачення на 1990 рік є 50,000 учнів. Що це означає для української спільноти? Може означати, що число українських дітей і молоді буде зменшуватися щороку, себто, якщо в ОДУМ-і сьогодні є триста членів віком 8 до 18 років, то в 1990 році можна сподіватися тільки двісті цього ж віку, при умові, що всі інші фактори не зміняться.

Соціологи твердять, що асиміляційний процес буде безпощадно зливати всі етнічні групи в русло домінуючого народу. Хоч федеральний уряд Канади і уряд США підтримують політику багатокультурності, цей фактор не зможе допомогти тим критеріям, які є потрібні для затримання здорового і динамічного українського суспільства. Вже тепер асиміляційний процес все більше й

більше проявляє себе в наших українських середовищах. Мішані подружжя безупинно втинають коріння загального українського дерева. Українська мова не є мовою, якою наше молоде покоління мислить, і тому йому дедалі тяжче вживати українську мову в щоденних родинних розмовах, не говорячи вже про вживання української мови організаціями.

Ще один аспект, який негативно впливає на сучасний, а в той самий час і на майбутній стан українського середовища, а саме — почуття меншовартості.

Це почуття помітне серед старшого покоління у "старших братів" східного і західного гатунку, коли українські так звані "політичні емігранти" прислужують або росіянам або полякам, замість того, щоб влучатися в русло української громадської діяльності. Воно також впливає на молодше покоління, яке зауважує, як батьки по своїх домах словом нехтують одну або другу українську установу, або того чи іншого українського громадського діяча. Діти слухаючи батьків, приходять до своїх висновків, що українське суспільство не на високому рівні, і тому не бажать в ньому перебувати. Вже пізніше в їх житті ці молоді люди під впливом освіти і фактів, які вони дістають з не-українських джерел, дізнаються, що англословне суспільство трактує українців, як в Канаді так і в Америці, як дуже високо організовану і здібну етнічну групу. На превеликий жаль, це відкриття переважно зроблене запізно, бо асиміляція вже зробила свою нищівну роботу. Тож, якщо ми повернемося до можливого числа членства в ОДУМ-і в 1990 під впливом не тільки демографічного фактора, а також беручи під увагу асиміляцію і т. п., можна припускати, що число молодих членів в ОДУМ-і зменшиться до однієї сотні. Вжиті тут цифри подаються, виключно, як приклад, а не як детальна аналіза одумівської молодшої генерації тепер чи в майбутньому.

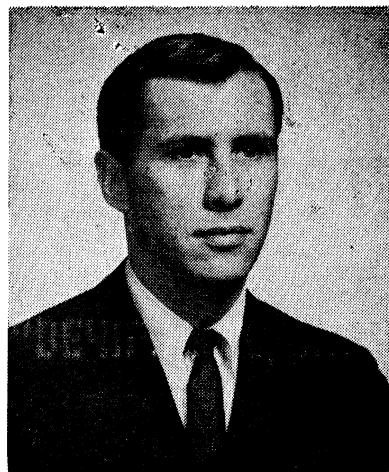
А які чинники і яке знаряддя маємо ми українці, поселені в США і в Канаді, для вжитку, щоб припинити цей, такий загрозливий і на перший погляд, неминучий розкладовий процес? Як маємо ми боротися проти таких грізних ворогів нашого національного і організаційного буття в діаспорі в наступному десятилітті? В цьому найбільшою допомогою мають бути наша українська родина, наша українська церква, наша українська школа, і наша українська молодеча організація!

Це є ті чотири чинники, які ми — батьки і українці старших поколінь, які народжені і виховані ще на Україні — маємо до диспозиції, якщо ми бажаємо побороти ті ворожі сили, які загрожують молодшим українським поколінням, про які було згадано. Найголовнішим з цих чотирьох чинників є родина! Українська родина є, була, і має залишитися центральним осередком українства, в якому діти мають можливість відчувати і навчитися бути українцями. Родина є голозним джерелом української мови, любови і пошани до всього українського, а діти, що є майбутніми генераціями української спільноти — найглибше можуть відчувати і сприймати згадане і тому найважливіше значення мають батьки. Батьки мають найбільший вплив на своїх дітей в той час, коли діти є під їх опікою, ще перед тим, як чуже оточення зможе зробити свої добрі чи погані впливи на цих дітей. Тож, якщо ми, батьки, бажаємо залишити після себе покоління українське, виховуймо наших дітей так, щоб вони знали українську мову і могли нею користуватися, щоб вони не цуралися свого українства, і щоб вони в майбутньому добивалися кращої долі нашої батьківщини України зі становищ високонаукових, політичних або економічних.

В допомозі родині стоять: церква, школа і організація. Я уявляю родину, як центральний пункт трикутника, на кінцях якого знаходяться ці три установи, з'єднані ніби спицями в колесі. Цей уявлений трикутник з родиною посередині і має бути базою виховання наших майбутніх поколінь. Рідні церква, школа й організація повинні завжди допомагати батькам у вихованні дітей, а батьки є зобов'язані вживати ці всі три, і я підкреслюю ВСІ ТРИ чинники як допоміжне знаряддя. Діти, які не мають можливостей користуватися з цих трьох українських установ, залишаються нібито одно або дво-вимірними членами українського суспільства. Для відповідного забезпечення української майбутності, поза межами батьківщини, потрібно, щоб якнайбільша кількість нашого молодого покоління були люди трьох вимірів.

Поперше, щоб вони відчували Україну в усьому її глибоко-духовному аспекті. Щоб вони це робили в атмосфері відчуття української тисячолітньої традиції і культури нашого народу. Церковно-громадське оточення дасть молоді можливості діткнутися до реліквій української історії, музики, і літератури. Відповідне церковне виховання уможливить молодій людині запізнати велетнів української нації і церкви, як Петра Могилу, чи Митрополита Василя Липківського. Школи українознавства дають основи мовного, літературного й історичного знання для дітей. Але статистика доказує, що в школах українознавства зменшується кількість учнів.

"Рідна школа" — журнал, який видає Шкільна Рада УККА, в числі за лютий м. 1980 р. в статті пані Христини Юзич, на 12-ій сторінці подає наступну статистику: "Наприклад, 1968-го року в Школі Українознавства в Детройті було понад 400 учнів, а в біжучому році є тільки 234. В ми-

Віктор Педенко
Голова Центрального Комітету — Старший
Виховник Провідник ОДУМ-у

Віктор Михайлович Педенко народився 1937 р. на Донеччині в Україні. В 1943 році залишив дідівську хату, втікаючи з батьками від советської навали, а в 1944 році залишив Україну.

Під час перебування в таборі діп в Гайденау, Німеччина, в 1945-1948 роках багато навчився і зрозумів про Україну та її змагання за незалежність.

У 1948 році, в грудні місяці, приїхав до Канади і після короткого перебування в Рольфтон, Онтаріо, переїхав до Лондону, де проживав 11 років. Тут в державних школах закінчив початкову, середню, і вищу освіту, здобувши ступінь магістра освіти. Після закінчення учительського педагогічного факультету, розпочав учительську кар'єру. В цій ділянці працює дотепер. В даний час займає позицію заступника директора середньої школи в метрополітарній Торонті.

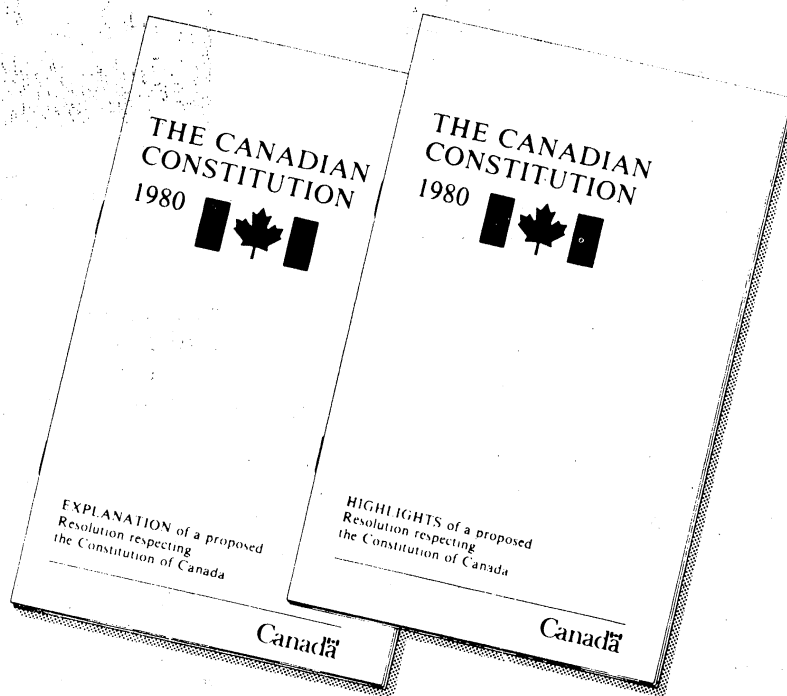
Одружений від 1965 р. з Галиною з дому Романенків. Має двох синів — Віктора (10 р.) і Юрія (8 р.).

В ОДУМ-і є з 1953 р. Був членом і головою філії м. Лондону, а переїхавши до Торонта в 1962 році, був 5 років головою ГУ ОДУМ-у Канади, членом Центрального Комітету й останні 4 і пів роки є головою ЦК ОДУМ-у.

Успіхам, як в науці так і в праці з молоддю, завдячує старанням своїх батьків і підтримці всієї своєї великої родини.

Something to think about...

**If you would like to have more information, free,
you can pick up copies of these publications
at most urban post offices.**

PUBLICATIONS CANADA

P.O. Box 1986, Station B, OTTAWA, Ontario K1P 6G6

Please send me more information on the Constitution:

Explanation # 16 ☐

Highlights # 17 ☐

Please also add my name to the mailing list ☐

Name

Street Apt. #

City/Town Prov.

Postal Code

If they are not available at your
post office please send this coupon.

Canada

нулому році, на заході, школа перестала взагалі існувати”.

Подібну статистику можна зустріти і в Канаді. Ці факти означають, що велика кількість батьків не виконують своїх обов'язків перед своїми дітьми і не бажають, щоб вони (діти) залишилися українцями. Організації, а зокрема молодечі організації, є тим клеєм, який поєднує виховання, придане в церкві і в школі. Організація дає можливість молодим людям пізнати один одного на товариському рівні. Безперечно, молодечі організації мають виховні програми, табори, зустрічі, з'їзди і традиції, але про це пізніше. Тепер хочу тільки підкреслити чи не найважливішу прикмету молодечої організації. Приналежність до організації дає можливість молодим людям запитатися і навести дружні стосунки, які тривають дуже часто ціле життя. І головне, що такі товариські зв'язки витворюються не тільки з молоддю рідної околиці, але з хлопцями і дівчатами з далеких міст Канади і Америки.

Які ж є додаткові чинники або аспекти, які можуть позитивно вплинути на українське суспільство, і децю припинити асиміляційний процес? Є надія, як в Америці так і в Канаді, що будуть дані можливості в державних школах, щоб діти українського походження мали навчання всіх шкільних предметів в українській мові. Але така можливість є тільки в початкових процесах політичних апаратів у декотрих місцевостях. Ця можливість також буде залежати від відповідного скупчення українських родин в даній шкільній околиці. Якщо українські дітячі доб'ються цього, то це буде великим поштовхом для затримання української мови в майбутніх поколіннях. Це зробить важливий емоційний і психологічний вплив на дитину, яка буде мати можливість вживати рідну мову в чужому, державному середовищі, і в той самий час допоможе родині, церкві, школі і організації виховати дітей у відповідних переємців української мови, історії, культури і політичних стремлень.

Другим позитивним впливом на українське суспільство взагалі, а на молодші покоління зокрема, є приплив “нової еміграції” на чужину. Під “ новою еміграцією ” я маю на увазі українських дисидентів, які советсько-московський шовіністичний уряд експатріює з України, завдаючи цим болючу втрату українській боротьбі на батьківщині, але поза нею відживляє український живчик у багатьох українців, які вже привикли до великих економічних вигод Заходу, і в спокої і задоволенні відпочивають собі по “ дачах і котедажах ”. Тут є два фактори, які потрібно оцінити — перший це відноситься до цих українців, про яких тільки що йшла мова, які “ відпочивають у спокої і задоволенні ”, але які також мають дітей, і через цілу низку причин не дають своїм дітям спожити з тих трьох установ, про які говорено вище. Декотрі з цих батьків, будучи присутніми на привітальних бенкетах чи вічах для українських дисидентів, можливо зрозуміли свої помилки, і повернулися з своїми дітьми або до церкви, або до школи чи організації.

Другий фактор, це є безпосередній вплив ма-

КОНКУРС

Щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журналу оповідання, статті, поезію, проголошуємо конкурс на найкраще написані твори українською мовою. З цією метою, в 30-ліття ОДУМ-у п. Федір Бойко дарував такі нагороди:

ПЕРША	— 400 дол.
ДРУГА	— 300 дол.
ТРЕТЯ	— 200 дол.
ЧЕТВЕРТА	— 100 дол.

Жюрі робитиме рішення про належний мистецький рівень і загальну вартість поданих на конкурс творів.

Твори мають бути надіслані на адресу журналу “Молода Україна” до 31 грудня 1980 року під псевдонімом, а прізвища з псевдонімом мають бути подані в окремій запечатаній конверті.

Центральний Комітет ОДУМ-у

сових зустрічей з українськими дисидентами на дітей і молодь, які є, так би мовити, в повному руслі українського життя. Мої спостереження в цім відношенні показують, що вплив таких зустрічей є дуже позитивний, і організатори таких віч мусять завжди в своїх планах не забувати про якнайширші можливості бути на них дітям і молоді.

Це коротка аналіза загально-українського становища в США і Канаді, і тих засобів, які є до диспозиції в української спільноти, щоб зберегти себе в майбутньому. Тепер гляньмо на організацію, а саме — Об'єднання Демократичної Української Молоді — ОДУМ, і застановімся на деталях, з яких можна буде зробити висновки про перспективи цієї молодечої організації в наступному десятилітті.

По-перше, потрібно проаналізувати ОДУМ, як організацію з точки зору самого одумівського членства. Хто був і є членами ОДУМ-у? Скільки генерацій перейшло, і тепер переходять через одумівські ряди? Яке є споріднення поміж цими генераціями? Яві специфічні обов'язки лежать на плечах цих генерацій? Відповіді на ці питання, на мою думку, дадуть нам можливість глянути в майбутнє.

Як нам усім відомо, ОДУМ був організований в 1950 році молодими людьми, переважно з східних і центральних земель України. Під ідеологічним проводом св. п. І. П. Багряного ця молодь заснувала демократичну молодечу організацію. Віком ця група людей була, пересічно, між 20 і 30 роками. Народжена і первісно вихована вона була на Україні. Ця оригінальна одумівська генерація мала стійкий український і світський

грунт під ногами, і мала також витончений, ідеологічний і політичний напрям. Тому то перші роки існування ОДУМ-у були такі яскраві. Але більшість членів цієї першої одумівської генерації не мали відповідної практики в праці молодечої організації, хоч значна частина з них і належала до українських молодечих організацій, перебуваючи в таборах Ді-Пі в Західній Європі. Фраза "відповідної практики" можливо не повністю описує ту відсутність чогось, що потрібне в молодечій організації. Можливо, влучніше було б сказати, що в той час ОДУМ не мав організаційної традиції і послідовності поколінь. І нема тут великого дива — бо це ж була перша одумівська генерація. Але розгортаючи організаційні крила ОДУМ і одумівський провід того часу не прикладав відповідних зусиль в будові цієї традиційної бази, з яких могли б користуватися наступні генерації. Не можна відібрати від членів першого одумівського покоління колосальних вкладів, які були зроблені в ідеологічних, організаційних, публіцистичних і політичних сферах. Без цього початку ОДУМ не проіснував би і п'яти років! Цій першій одумівській генерації належить честь і похвала не тільки від наступних поколінь, які перейшли і пройдуть через ряди ОДУМ-у, але і від усього українського суспільства за те, що вони створили організацію, до якої належить молодь, яка напевно ні до яких інших молодечих організацій не належала б! З часом члени цієї першої генерації непомітно почали віддалятися від ОДУМ-у. І знову не потрібно дивуватися з цього факту. Бо ж Статут ОДУМ-у обмежував членство до 35-ти років. Велика частина з цієї першої одумівської генерації сьогодні займає чільні становища в українському громадсько-суспільному житті, і ОДУМ може бути з них гордий.

В кінці п'ятидесятих і на початку шестидесятих років провід ОДУМ-у почала перебирати друга генерація, до якої належу і я. Більшість цієї генерації народжена на Україні і своє виховання в українській мала в таборах Ді-Пі, після Другої світової війни. Переїхавши на Північно-Американський континент, ця молодь почала активно досягати наукових успіхів, закінчуючи державні середні й вищі школи. В перші роки існування ОДУМ-у ця молодь віком між 15 і 20 років вступала в організацію, але з огляду на переважання шкільними обов'язками не відіграла активної і провідної ролі в ОДУМ-і аж до шестидесятих років. Зайнявши керівні становища, ця друга генерація відчувала дуже скоро, що організації бракує якраз тієї одумівської традиції, про яку вже згадано. Також ця молодь відчувала брак дорадчого голосу першої генерації, хоч мала до диспозиції плеяду організаційних і ідеологічних архівів, користуючись якими провадила організацію на свій лад. ОДУМ розпочав етап будови своєї організаційної традиції. Розпочалася праця з доростом. Було засновано Юний ОДУМ. Почали працю перші одумівські табори. Розпочало свою діяльність Товариство Одумівських Приятелів. Батьки почали турбуватися і дбати про організаційне виховання своїх дітей. Ця генерація (моя) взялася до праці виховання наступної

генерації. Було зроблено засадничі зміни в організаційних підвалинах ОДУМ-у, з намаганням залишити ідеологічний ґрунт незмінним. Більшість керівних і відповідальних функцій в організації виконуються і по цей день членами другої генерації, хоч віком більшість з них вже не входять в дефініцію молоді. Причиною цього явища є, так звана, "загублена" третя одумівська генерація.

Третя одумівська генерація народилася переважно вже на еміграції, в Західній Європі, або вже тут на цьому континенті. Це мали б бути діти першої одумівської генерації і їхніх ровесників, які в часи початку праці одумівської організації не влучилися в одумівський рух, дбаючи в той час про економічне забезпечення. Але що сталося? Деякі батьки, які належали до першої одумівської генерації не послали своїх дітей до ОДУМ-у, чи до Юного ОДУМ-у, але вибрали інші українські молодечі організації для своїх дітей. До Юного ОДУМ-у на початках шістдесятих років прийшла молодь з більшості родин, батьки яких не були членами ОДУМ-у, і вони не мали організаційного досвіду за собою, і не змогли передати своїм дітям ні одумівського організаційного знання, ні одумівської традиції. Діти першої одумівської генерації, якби вони стали членами ОДУМ-у, мусіли б зайняти провідні позиції між цією молоддю, і своїм прикладом допомогти затримати цю третю генерацію при ОДУМ-і. На жаль, так не сталося! Більшість цієї молоді, яка перейшла одумівський вишкіл по таборах і тиждневих заняттях, відійшла від організації саме в той час, коли вона мала б перебрати керівні становища в ОДУМ-і, залишаючи другу генерацію і на далі "тягнути одумівський віз".

Четверта одумівська генерація, це є переважно діти другої одумівської генерації. Ці діти всі народжені в Америці й Канаді. Вони всі вступили в ОДУМ, властиво їхні батьки вписали їх в Юний ОДУМ в дитячих роках, і від того часу до тепер ця молодь невідлучно споріднена з організацією, до якої їхні батьки і матері належать вже понад 25 років. Ця молодь є в ОДУМ-і десять-двадцять років. В таких випадках одумівська догма передається не тільки в організаційних колах, але також і в домашньому вогнищі. Члени цієї четвертої генерації, виростаючи в ОДУМ-і, перейшли всі організаційні вимоги, перебували роки на відпочинково-виховних таборах, при звичаї до світла одумівських ватр, навчилися одумівської історії, ідеології і порядку в Таборах Виховників Юного ОДУМ-у. Вони самостійно працювали, як виховники, або члени команд в одумівських таборах і склавши одумівську присягу, і здавши обидві одумівські проби, одержали ступені Старших Виховників ОДУМ-у. В той самий час ця молодь, знову з батьківською допомогою закінчує студії при університетах Канади й Америки, прямуючи до найвищих наукових ступенів. В такий спосіб будуються підвалини одумівської традиції.

П'ята одумівська генерація це є теперішні члени Юного ОДУМ-у. В моїй тезі ця генерація

займе дуже важливе місце і, на мою думку, відіграє вирішальну роль в майбутності ОДУМ-у.

Згадавши одумівські генерації, зупинімся також на інших факторах, які додають до загальної організаційної скарбниці, з якої і виростає організаційна традиція. Як вже згадано, за останні 15 років в ОДУМ-і визріла таборова система, в яку входять аж чотири роди таборів, і яка охоплює східню Америку і Канаду та західню Європу. Одна з найголовніших організаційно-одумівських інституцій, яка сприяє у вихованні одумівських провідників, є Табір Виховників Юного ОДУМ-у. Під час чотиритижневого перебування в таборі молодим одумівцям прищеплюються ті потрібні знання, що стають тим ґрунтом, на якому молода людина має змогу побудувати шляхетні почуття відповідальності, як перед організацією, так і перед нацією. По всіх місцевостях, де знаходяться одумівські осередки, відбуваються регулярні тижневі заняття з юними одумівцями. Для допомоги виховникам у їхній праці з доростом, ОДУМ видав дві частини Порадника Одумівця і Альманах ОДУМ-у. Безперерійно, вже 30 років, видається журнал ОДУМ-у "Молода Україна".

ОДУМ змінив свій зовнішній вигляд, впровадивши чіткіші вимоги для членства, залежно від приналежності і відповідальності в організації. Старанням Товариства Одумівських Приятелів набуто відпочинкові одумівські оселі в США — "Київ" і в Канаді — "Україна". При кожній філії ОДУМ-у створено високоякісні мистецькі групи — гри на бандурі і народних танців. Оце маленька картина — хто є і хто був членами ОДУМ-у, і як ОДУМ зріс, а тепер погляд у наступне десятиліття.

Перспектива існування ОДУМ-у в наступному десятилітті, на базі фактів згаданих попередньо, буде залежати від трьох ключевих факторів. Перший — Як успішно зможе друга генерація передати керівні становища в організації четвертій генерації? (Я тут вживаю свій рахунок генерацій, бо в дискусіях ця генерація іменована третьою, думки якої ми чуємо від кол. Якути). Другий — Чи ОДУМ буде спроможний перебороти відхід від організації третьої т. зв. "загубленої" генерації? Третій — Правдоподібно найголовніший, чи ОДУМ в наступних десятиях роках залишиться українсько-мовною молодечею організацією? Якщо ОДУМ, як організаційна одиниця зможе позитивно відповісти на ці три питання і провести в дію те, що вимагатимуть обставини, немає найменшого сумніву, що в 1990 році ми будемо святкувати величаве 40-ліття ОДУМ-у. Якщо ж ні, ОДУМ проіснує ще десять років, але наступного десятиліття може не побачити! Як вище згадано, друга одумівська генерація вже є при кермі ОДУМ-у близько двадцяти років. В організаційному розумінні це є довгий час, щоб одна група людей займала керівні становища, зокрема в молодечій організації. Але на це є відповідь — не прийшла третя генерація, щоб перебрати провід ОДУМ-у. Четверта генерація готова перебрати цей провід. Нашим обов'язком, обов'язком генерації, яку я сьогодні заступаю, відійти з провідних позицій ОДУМ-у і дати можли-

Ділимося з українським громадянством сумною вісткою, що 26-го жовтня ц.р. в Австралії, після довгої і тяжкої хвороби, помер

СЕРГІЙ КРИВОЛАП

довголітній представник в Австралії "Молодої України" та інших демократичних пресових органів, активний громадський працівник і щедрий жертводавець на українські національні потреби в діяспорі.

Вічна Йому Пам'ять!

ЦК ОДУМ-у
і редакція "Молодої України"

вість спразді молодим людям керувати організацією. Чому якраз я підкреслив це організаційне переємство. А це тому, що в нормальних обставинах провід організації передається однією генерацією не своїм дітям, а генерації, яка є дітьми попередньої організаційної генерації. В ОДУМ-і батьки передаватимуть провід своїм дітям. І якщо цей процес передачі проведу не відбудеться за наступних два роки, то можна сподіватися, що друга генерація залишиться в проводі ОДУМ-у ще на багато літ, і цим забезпечить кінець організації в той час, коли вже не буде в спроможності фізично виконувати свої обов'язки. Але до такого ми не можемо допустити! Члени четвертого одумівського покоління вже почали активно входити в проводи міських, крайових і центральних організаційних клітин і є всі ознаки, що скоро в ОДУМ-і відбудеться повна трансформація в керівних становищах. Відійшовши від проводу, члени другої генерації мусять зайняти відповідну віддадь від нового проводу — а саме, дати можливість молодим людям самостійно керувати організацією, але і на далі допомагати в праці, яку організація від них вимагатиме.

Цей перший фактор забезпечить для ОДУМ-у добрий провідничий матеріал і дасть можливість добрих початків у наступному десятилітті. Але, можливо, що в скорому часі цей молодий провід відчує брак припливу новаків і юнаків до ОДУМ-у. І саме тому вже тепер одумівські організаційні клітини мусять зайнятися активною, і я підкреслюю, *активною* акцією в ділянці приєднання нових юних одумівських членів. Статистика доказує, що української молоді, яка належить до українських молодечих організацій, є менше ніж 10 відсотків. Тож по всіх місцевостях є велика кількість дітей і молоді, на яку можна впливати і старатися, щоб їхні батьки вписали своїх дітей до ОДУМ-у. Така акція є потрібна не тільки для збереження організації, але також для збереження цих дітей для української спільноти. Найголовніше відшукати членів третьої генерації ОДУМ-у, і вплинути на них, щоб вони записали

своїх дітей до Юного ОДУМ-у. Правдоподібно, що дехто з них це і зробить або вже зробили, але потрібно, щоб якнайбільше число дітей цієї генерації опинилося в ОДУМ-і. Для цих дітей організація буде мати до диспозиції найсприятливіші умови: добрий провід, відповідну організаційну структуру і традицію, як також всі ті організаційні скарби, згадані раніше. В додатку ця молодь буде діставати позитивний поштовх також від своїх батьків, бо ж і вони в свій час були членами ОДУМ-у і напевно, бачачи своїх дітей в одумівських одностроях, стануть більш активно допомагати в організаційній праці.

Третій фактор — це мова. ОДУМ не зможе затримати своєї організаційної якості і організаційного впливу, якщо в ОДУМ-і не буде панівною мовою українська. Як вже згадано, українська молодь і діти, не виключно одумівці, мислять по-англійськи. Це є факт, на який мусимо звернути особливу увагу. Більшість цієї молоді, а саме молодь, яка належить до четвертої одумівської генерації, дуже добре це розуміє і вживає українську мову. Їхнім завданням мусить бути затриматися на відповідному рівні в цій ділянці. Як не тяжко заглядати до словників, і як не здається легше вжити англійську фразу, яка просто сама лізе до уст, завданням усіх одумівців є затримати українську мову і в організації і в родині. Це не виключає вжитку англійської чи інших мов, як допоміжних у виясненні фактів або ідей. До того часу, як ОДУМ буде мовно українською організацією, ОДУМ матиме доступ до величезних українських наукових, літературних, історичних, церковних і традиційних скарбниць. Якщо ж мова в ОДУМ-і, організаційна мова, перестане бути українською, тоді ОДУМ перестане бути українською молодечею організацією, і перетвориться в молодечий клуб, якому ім'я ОДУМ вже буде недоречним. Підсумовуючи найважливіші точки цього трактату, можна припустити, що ОДУМ має добрі перспективи на майбутні десять літ. Є генерація, яка дозріла організаційно, і яка вже готова перебрати провід в ОДУМ-і, та яка з допомогою батьків, організованих у Товаристві Одумівських Приятелів, мусить негайно взятися заохочувати стоячих осторонь батьків, щоб вони записали своїх дітей до Юного ОДУМ-у, а самі стали Топівцями. Маючи за найважливіше завдання затримати ОДУМ українськомовною організацією, ми сьогодні і в майбутньому мусимо змушувати себе завжди між собою в товаристві чи в родині, а головне в родині, вживати тільки українську мову. Одним із головніших ідеалів у всіх, хто сьогодні рахує себе одумівцем або прихильником ОДУМ-у, має бути глибоке і позитивне переконання, що ОДУМ є добра і потрібна організація, без ОДУМ-у українське суспільство в літспорі збіднішає, що ми, ті, що вирости в ОДУМ-і, і що спричинилися в якійсь мірі до зросту його, готові завжди допомогти організації взагалі, а одумівцеві зокрема. Якщо є в нас таке переконання і бажання, а я свідомий того, що є, то ОДУМ з гідністю проіснує ще десять і більше років як важлива українська молодеча організація.

ЖЕРТВОДАВЦІ НА РАДІОПРОГРАМУ "МОЛОДА УКРАЇНА" В ТОРОНТО

(Від м. квітня до м. грудня 1980 р.)

Танцювальний ансамбль ОДУМ-у	
"Веснянка", керівник М. Балдецький	\$100.00
Павло Остапович	50.00
Мистецьке стоваришення "Козуб"	40.00
Юрій Лисик (Ошава)	25.00
Григорій Неліпа (Вітбі)	25.00
Іван Данилюк	25.00
Соня Лемеза	20.00
Д-р Константин Бризгун	20.00
Катерина Шербань	15.00
Катерина Мусій	10.00
Ніна Сотник	10.00
Євгенія Таборовська	10.00
Людмила Мулевич	10.00
Михайло Муха (Братство св. Володимира в Торонто)	10.00
М. К. (в пам'ять Григорія Будюка)	10.00

За фінансову підтримку всім широ дякує —

Головна Виховна Рада
Старших Виховників ОДУМ-у в Канаді

ОБ'ЄДНАННЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ (ОДУМ) В ЧІКАГО

запрошує всіх,
а зокрема, українську молодь, на

ЗУСТРІЧ НОВОГО 1981-ГО РОКУ

в середу 31-го грудня 1980 року

CHATEAU RITZ у NILES

передмісті Чикаго, в одній з найкращих
заль при

9100 Milwaukee Avenue

ГРАТИМЕ НАЙКРАЩА НА АМЕРИКАНСЬКОМУ КОНТИНЕНТІ УКРАЇНСЬКА
ОРКЕСТРА "ВЕСЕЛІ ЧАСИ"

(в останній раз, бо припиняє існування)

Початок: 7:30 година вечора

Микола ВІРНИЙ

ПЕРШІ ЮВІЛЕЙНІ РЕФЛЕКСІЇ

Тридцять років тому група ентузіастів — діти батьків, переважно, з центральних і східних земель України, створили молодечу організацію під назвою — "Об'єднання демократичної Української молоді". В ній об'єдналась та молодь, якій були завузькі ідейно-організаційні рамці тоді вже існуючих сумівської й пластової організацій. Молодь батьків з підсоветської України стала на шлях шукань універсальніших можливостей свого ідейно-патріотичного виявлення.

Оформлюючись організаційно, вона водночас знайомилась з життям країн нового поселення, вступала в школи, досягаючи вищих наукових ступенів. А з другого боку, ця молодь своєю співпрацею підтримувала діяльність, головню, православно-церковного життя, допомагала в розбудові шкільництва, була поборником існування Державно-демократичного політичного Центру — УНР, в якому об'єднувались ідейно-прогресивні політичні сили в спільній боротьбі за визволення рідних земель з-під комуністичного панування, за вільну й ні від кого незалежну соборну Україну.

Час не стояв на місці. На зміну основоположникам ОДУМ-у прийшло нове покоління керівників. Водночас, вірні члени організації з прикрістю стверджують, що в процесі організаційної розбудови, з вживанням в новий ґрунт, було загублено одне покоління. Ті молоді люди, очевидно, не знайшли себе і в одумівському русі, а подібно, як і чимало з їх батьків та членів попереднього покоління обмежились вузько-міщанськими інтересами, віддаючи перевагу матеріальному збагаченню, для власного споживання придбаного.

Члени ОДУМ-у першого, другого й нових поколінь не осуджують "втрачене третє" покоління, а навпаки, розуміючи ту страшну травму пережитого ними та їх батьками в часи перебування на рідних землях під комуністичним режимом, вірять, що те "втрачене" покоління повернеться до організаційного життя своєї спільноти. Їм не згадуватимуть минулого, а навпаки привітають в своїх лавах, як рідних братів.

Нове покоління керівників ОДУМ-у в шістдесятих роках зробило переоцінку всього ідейно-організаційного багажу організації, і враховуючи потреби часу, докорінно змінило організаційні рамці, даючи місце в молодечому об'єднанні всім поколінням: батькам і дітям, дідусям і онукам.

Новий одумівський провід зрозумів, що те, про що говорили в народі, а саме, що при існуванні нерозривності поколінь, та при наявності єдності народу, можна забезпечити майбутнє народу — нації — держави! Зрозумівши цю просту істину, нові провідники одумівського руху почали дбати про те, щоб ця істина стала не пусто-порожньою фразою, а такою ж невід'ємною, само-

зрозумілою дійсністю життєвих потреб, як любов між батьками й дітьми, як любов до ближнього, до Бога і до свого знедоленого, поневоленого народу.

ОДУМ святкує своє Тридцятиліття! І не даремно і не випадково в своєму привітанні з початком ювілейних святкувань, первоієрарх Української Православної Церкви в США, Блаженніший Владика-Митрополит Мстислав підкреслив **НЕПРИПАДКОВО - СИМВОЛІЧНЕ** значення того, що ці святкування розпочались саме в Центрі Української Православної Церкви, біля Пам'ятника-Церкви, збудованого для вшанування жертв великого голоду на Україні в 30-33-тих роках, біля могил отців-владик, державних і науково-культурних діячів та борців за ліпше майбутнє нашої батьківщини-України.

Так, не випадково вони зібрались, віддаючи шану Пантеонові, бо в програмі своїх дій вони хочуть не словами, а ділом своїм доказати, що вони ніколи не відступлять від своїх ідеалів, якими є єдність поколінь і здійснення заповітних мрій їх, щоб Україна таки діждалась свого Вашингтона — "з Новим і Праведним Законом"!

І в цьому молоді наші — ЩАСТИ БОЖЕ!

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road

Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугову
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнеси")
3. Вкладає прилади до звозчування повітря ("гюміфайрс")
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕНЬ І ВНОЧІ:

232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою **SIPCO**. Просимо наших відборців заїжджати до наших **SIPCO** і наповняти авто бензиною.

МЕРІ БІЛЬШЕ НЕ ДУЖЕ ВИХОДИТЬ

Громади, як родини, мають відповідальності.

Відповідальності за дуже старих і за дуже малих, за нездібних і ушкоджених, за самотніх родичів, як Мері, які прив'язані до хати і не мають можливості будувати майбутнє для себе і для своїх дітей.

Якраз тепер фонди Проектів Громадської Обслуги можуть допомогти створити непрофітні організації, які розширять сферу і скалю обслуг, що вони передбачають; фонди, які можуть покривати максимум 3-річний період; фонди для проектів, які створять принаймні одну нагоду для нової праці в цій діяльності.

Ви знаєте, що потрібно зробити, навіть краще ніж ми.

Сконтактуйтеся з вашим Центром Канадського Зatrуднення (Employment) і поговоріть з нами, щоб скласти разом пропозицію, яка допоможе цій громаді подбати за себе.

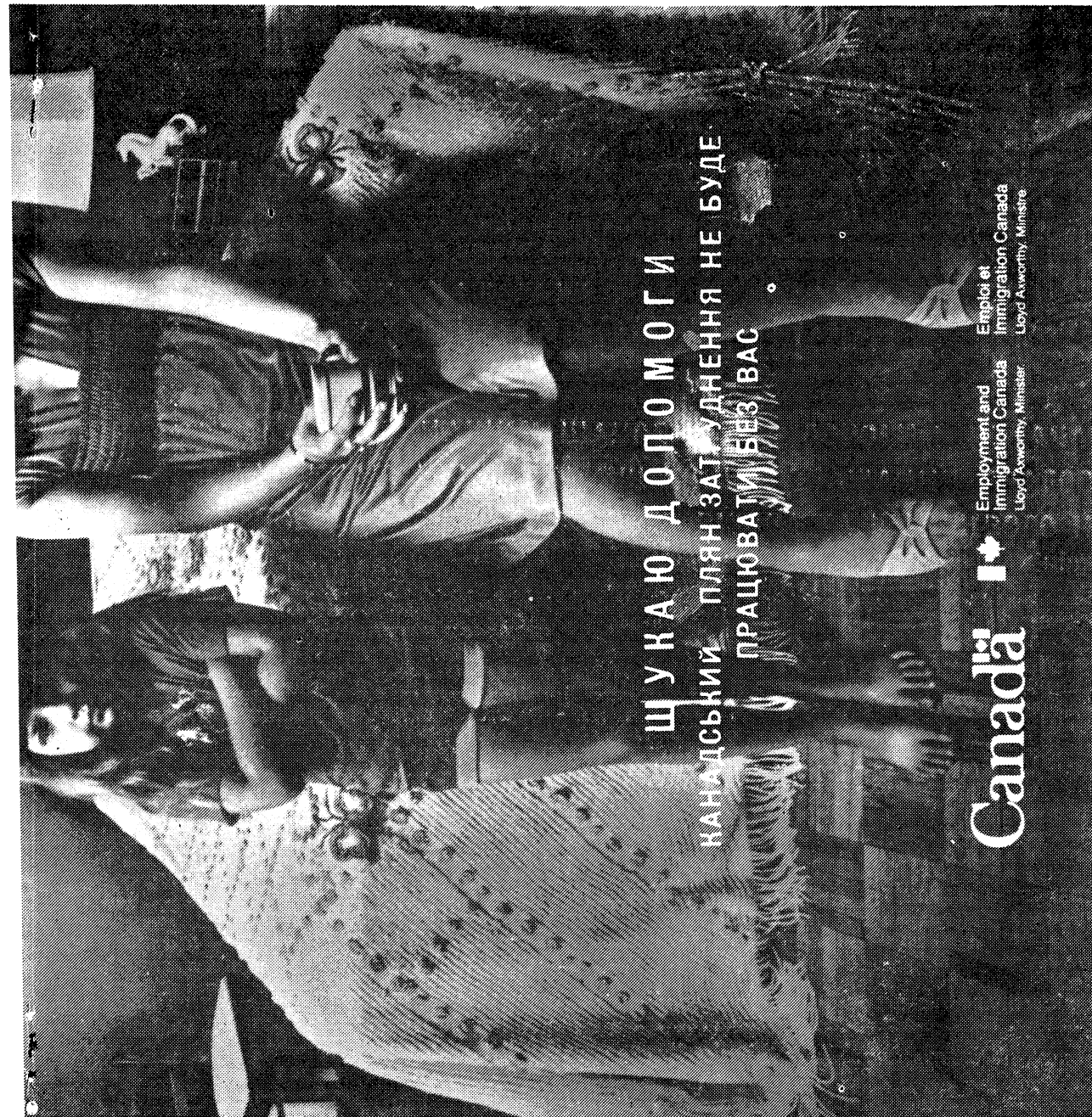
ШУКАЮ ДОПОМОГИ
КАНАДСЬКИЙ ПЛАН ЗАТРУДНЕННЯ НЕ БУДЕ
ПРАЦЮВАТИ БЕЗ ВАС

Canada

Employment and
Immigration Canada
Lloyd Axworthy, Minister

Emploi et
Immigration Canada
Lloyd Axworthy, Ministre

ОСЕЛЯ "УКРАЇНА" РОЗБУДОВУЄТЬСЯ

Ось уже пройшов рік, як 3-го листопада 1979 р. Головна Управа ТОП Канади скликала надзвичайні збори ТОП та ОДУМ-у, в одній важливій справі, а саме будови мешкального будинку для таборової молоді.

Іван Данильченко голова Головної Управи ТОП та президент цих зборів, уміло представив план будови, висвітлюючи плани, виготовлені архітектором за вказівками п. Ів. Данильченка. Президент пояснив присутнім усі деталі будови будинку (барака), в якому приміститься 50 дітей таборовиків, члени команди, перша допомога та зала для гутірок і ручних робіт. Будинок буде мурований та відповідно викінчений.

Після обговорення всіх деталей, план було одногосно прийнято без змін. На зборах були присутні голова ЦК ОДУМ-у Віктор Педенко та члени ТОП і ОДУМ-у з Лондону, Ошави, Торонта та інших міст. Було обрано будівельний комітет: наш здібний будівничий Микола Співак — голова, Микола Жидовка — заступник, Федір Шевченко, Дмитро Співак та інші члени.

Збіркову акцію фінансів взяла на себе Головна Управа ТОП.

На зборах було обрано Збірковий Комітет м. Лондону та як центр фінансування будови таборового будинку, який очолила Ольга Співак. У склад комітету також увійшла Галина Володченко, Голова ТОП м. Лондону. Після зборів, у присутності всіх учасників, відбулося офіційне повернення землі під будову таборового будинку, яке довершив меценат ОДУМ-у Василь Тацюк.

Будова була закінчена вчасно. Вже під час таборів 1980 року, будинок уживався через цілих 8 тижнів, задовольняючи молодь в їх потребі та вигоді. В неділю 29-го червня 1980 р. відбулася величава трапеза посвячення будинку, яку довершив Всечесний отець Михайло Фляк, капелян ОДУМ-у міста Лондону з участю церковного хору та великою кількістю присутніх.

Після посвячення новозбудованого будинку відбулася спільна вечерея, улаштована відділом ТОП м. Лондону з подякою за щире жертвенність суспільства, а особливо лондонських українців, які зложили поважну суму грошей на цю велику ціль.

НА ПРЕСФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ"

В суботу 9-го серпня ц.р. у панства Соцан, з нагоди одруження їхнього сина Ігоря з панною Лорі Тінд, батьки молодого зложили на пресовий фонд "Молодої України" 100.00 доларів. Ігор в молодому віці теж був одумівцем.

Б. С.
Лондон, Онт.

Головна Управа ТОП висловлює велику подяку всім жертводавцям, які відгукнулися на заклик, та щиро склали свої пожертви.

Велика подяка Будівельному комітетові з Микола ОДУМ-у за моральну та фінансову підтримку.

Велика подяка Будівельному Комітетові з Микола Співаком, збірковому комітетові на чолі з Ольгою Співак та Галиною Володченко.

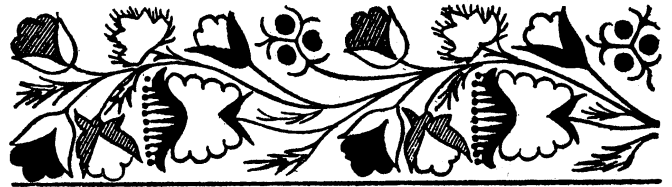
Всім, хто чим спричинився до будови цього так потрібного таборового будинку — найбільша подяка, а зокрема голові Головної Управи ТОП Ів. Данильченкові за всі його старання та великий вклад праці.

Закликаємо всіх до співпраці в майбутньому для добра наших дітей.

Усім Вам щире спасибі!

За Головну Управу ТОП Канади:
Салина Савранчук — секретар

(Уривки з протоколів ГУ ТОП Канада)

ПРОДОВЖЕННЯ ЛИСТИ НА СПЛАТУ ТА НА УМЕБЛЮВАННЯ ТАБОРОВОГО БУДИНКУ НА ОСЕЛІ "УКРАЇНА"

Головна Управа ТОП Канади	\$2,000.00
Галина і Микола Петруша, Детройт	1,156.00
Микола Головаш, Ст. Кетеринс	200.00
Лада Ситник, Гамільтон	200.00
Микола Притула, Детройт	180.00
Катерина Щербань, Торонто	160.00
Федір Білаш, Місісага	100.00
Іван Даценко, Торонто	100.00
Галина Савранчук, Торонто	100.00
Петро Китастиї, Детройт	100.00
Олександр Харченко, Торонто	100.00
Євгенія і Тиміш Таборовські, Торонто	100.00
Андрій Коваленко, Клівленд	50.00
Пан Шийка, Клівленд	50.00
Микола Гаврилюк, Ст. Кетеринс	50.00
Марія Балдецька, Торонто	50.00
Пані Якута, Торонто	40.00
Михайло Шпитковський, Бімсвіл	25.00
З розіграшки ГУ ТОП Канади	140.00

Разом \$4,901.00

Усім жертводавцям сердечна подяка.

Подав Ів. Данильченко
Голова ГУ ТОП Канади

Головна брама в'їзду на одумівську оселю "Україна". Внизу авдиторія оселі (південна сторона будинку).

Голова Головної Управи ТОП Канади Ів. Данильченко в присутності голови Будівельного Комітету Миколи Співака передає лопату меценатові ОДУМ-у Василю Тацюкові для зворушення землі під будову таборового будинку.

Загальна знімка під час зворушення землі під будову таборового будинку.

Голова філії ОДУМ-у м. Лондону Павло Лисик та заступник голови Федір Шевченко вручили від філії чек (пожертву) на 1000.00 дол. на будову.

В середині знимки п. В. Тацюк, голова Збіркового Комітету м. Лондону Ольга Співак та голова ТОП м. Лондону Галина Володченко.

Так виглядає таборовий будинок, який приміщує 50 осіб таборовиків, членів команди, кімнату для Першої допомоги, велику залю для гутірок та ручних робіт.

Отець Михайло Фляк з участю хору посвячує новозбудований будинок.

ЗНАЙОМТЕСЬ...

Ірина М. Смик — Одумівка Ювілейних Святкувань ОДУМ-у США і Канади

Подруга Смик є студенткою третього року інженерного факультету Мічигенського університету. Від самого початку свого членства в ОДУМ-і, подруга Смик бере активну участь в організаційній та виховній праці нашого Об'єднання. Закінчивши з відзначенням програму Таборів Виховників Юного ОДУМ-у, вона з посвятою та відданістю працює декілька років як виховниця Юного ОДУМ-у в своїй місцевій філії в Детройті, а літом на відпочинково-виховних таборах Юного ОДУМ-у в США і Канаді. Беручи гідну участь у її успіхах в праці з юнацтвом Юного ОДУМ-у, Постійна Команда Виховників Юного ОДУМ-у, вже декілька років підряд вербує її в склад Команд Таборів Виховників Юного ОДУМ-у, використовуючи її досвід та знання у вишколі майбутніх кадрів виховників ОДУМ-у.

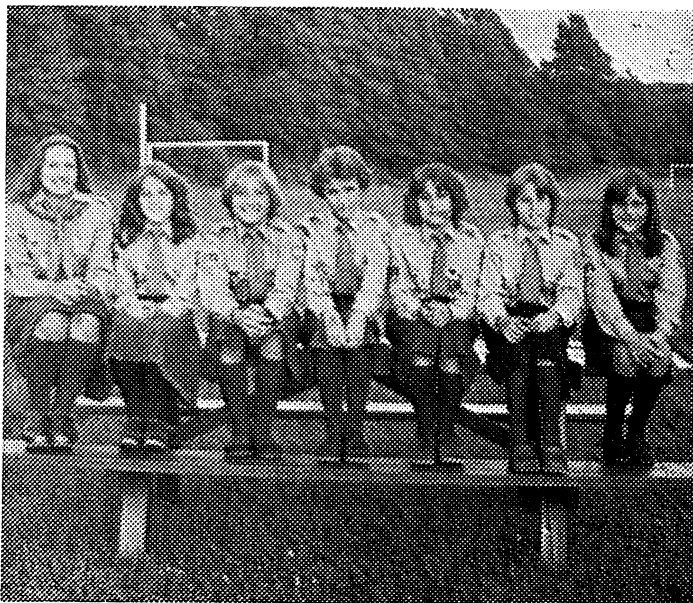
Не дивлячись на колосальні вимоги студій університету, подруга Смик продовжує й надалі кожен вільну хвилину від студій присвячувати праці з ОДУМ-і та в українській громаді м. Детройт, виконуючи обов'язки голови місцевої філії ОДУМ-у, референтки внутрішніх зв'язків у Головній Раді Коша Старших Виховників ОДУМ-у в США та учительки в школі українознавства при Українській Православній Катедрі Св. Покрови.

Під час Ювілейного З'їзду ОДУМ-у США і Канади, присвяченого 30-літтю ОДУМ-у, який відбувся в днях 4-6-го липня 1980 року в Українському Пантеоні в Савт Бавнд Брук, Н. Дж., подруга Смик керувала третьою сесією панелю на

тему "Перспективи існування ОДУМ-у в наступному десятилітті. Думки трьох одумівських поколінь" та з успіхом вив'язалась з обов'язків господині (товстмайстра) Ювілейного Бенкету.

Під час Ювілейної Зустрічі ОДУМ-у США і Канади, яка відбулась в днях 30-го серпня — 1-го вересня 1980 р. на одумівській оселі "Україна" біля м. Лондон, Канада, подругу Ірину було проголошено Одумівкою Ювілейних Святкувань ОДУМ-у США і Канади — найвищий гонор, який член ОДУМ-у може отримати та нагороджено стипендією в сумі 500.00 доларів. У рекомендації Постійної Команди Виховників Юного ОДУМ-у до Комітету Ювілейних Святкувань в конкурсі по виборі Одумівця (-ки) Ювілейних Святкувань про подругу Ірину було зазначено — "Протягом нашої довголітньої праці в Постійній Команді Виховників Юного ОДУМ-у, ми мали можливість працювати та ближче пізнати багатьох членів нашого Об'єднання. З гордістю мусимо ствердити, що подруга Ірина втілює в собі всі найкращі прикмети та якості молодої людини, які повинні служити прикладом у вихованні нашого доросту — скромність, товарицькість, щирість, відданість та працьовитість. Тому, не лише з великою гордістю та ентузіазмом, але й з повною відповідальністю номінуємо подругу Ірину як кандидатку Постійної Команди Виховників Юного ОДУМ-у США і Канади, присвячених тридцятилітньому існуванню нашого Об'єднання.

Редакція "М. У." також вітає нашу дорогу Ірину з вибором на Одумівку Ювілейних Святкувань ОДУМ-у та бажає їй ще більших успіхів як в науці, так і в особистому житті!

Гурток "Золоті Левиці" на виховно-відпочинковому таборі, присвяченому 30-літтю ОДУМ-у.

Зліва направо: Валя Ситник (виховниця), Галя Петруша, Ала Лисик, Ліса Притула, Світлана Василенко, Надія Тимошенко і Віра Шумейко.

Віталій БЕНДЕР

ШУКАННЯ – ПРИВІЛЕЙ МОЛОДИХ

Коли в травні 1945-го нарешті ввозили гармати і літаки над голозою перестали сіяти смерть, багатьом з нас заледве тоді сягнуло двадцять. Мені особисто щойно стукнуло 22. Опинившись в чужих світах далеко від дому, підхоплений повоевним хаосом, я злякався. Чотири роки раніше зеленим юнаком я рушив в дими війни майже з материнських рук, нічого не вміючи й без ніяких практичних знань. Тепер ось я розгублено стояв серед тліючих згарищ, навчившись лише стріляти та виконувати накази командирів.

А дозкола в невимовному хаосі вирував людський потік — евакуйовані, "остарбайтери", полонені, політичні втікачі, добровольці. І в цьому вирі миготіли тисячі-тисячі розгублених молодих облич — вісімнадцятилітні, ще молодші і майже діти. Без батьків, без старших братів, одинокі, покинуті. І ось ця зірвана й загублена юнь мала знайти для себе місце в холодному й голодному повоевному світі.

Як нам велося? З чого починали? До кого зверталися за допомогою?

Дивно зараз стверджувати, але ми, молоді, рідко коли зверталися до старших. Стежки до своїх місць у суспільстві ми вимагували або ж власноручно, або на поради своїх ровесників. Пам'ятаю, в колі старих емігрантів, тобто тих, які покинули батьківщину в 1920-му році, я чувся ніяково, відчужено. Їхні політичні висновки й прогнози ніяк не покривалися із моїми власними спостереженнями й досвідом і я дивився на них як на диваків, а вони на мене як на "пропащого", розкладеного комсомолією й радянським духом.

І взагалі спілкування із старшими людьми навіть тодішньої нової еміграції давалося мені туго. Та й не тільки мені. Розрив між поколіннями, розшарування за віком були наяву. Цей процес є старий як саме людство і властивий всім народам і суспільствам.

І як не дивно, але людство до цих пір не навчилося сприймати цей розрив без хоробливих подразнень. Ті, що недавно були молодими і "бунтували" проти своїх батьків, увійшовши в солідніший вік, вгломонюються, стають консервативнішими, але свято при тому вірячи, що в їхніх грудях й надалі палахкотить молодечий дух, а те, чим займається нова молодь, тобто їхні діти, видається їм безумством, декаденсом, кінцем світу. Знову ж молодь, виходячи на арену, завжди поводить так, ніби перед нею нічого й нікого не було. Вона з ентузіазмом і горінням береться відкривати вже давно відкриті речі і підсміхи старших на цей рахунок сприймає боляче, ображено. І так без кінця, перпетуум мобіле.

Ото ж, розрив між генераціями неминучий, і підсилюється він одинаково як старшими, так і молодими. А мораль така: з моменту як молодь починає подавати ознаки шукання незалежності, індивідуальності й унікальності, батьки й старші громадяни не повинні охкати й боятися, що

діти, мовляв, відходять від нас, цураються наших вподобань і намірів. В таких випадках старшому громадянству не вадило б пригадати свою власну молодість і погодитися, що шукання — це привілей молодих. Ні в якому разі старші громадяни не повинні ставати в позу ментора, згрідливого павчателю. Навпаки, саме в цьому періоді молодечого бродіння старші повинні стати до молодих і наймолодших з гирозумінням, дозір'ям, терпеливістю і навіть готовістю допомогти матеріально їхнім суспільним і політичним схемам. Лише в такій атмосфері молодь почувається інакшою, а разом з тим і приналежною до спільного з батьками національного кореня. При недовір'ї, глузуванні, постійному повчанні з боку старших, а подекуди й цькуванні молоді люди почуватимуться неповноцінними, зрадженими й непотрібними. І більш усього, у молодечому запалі та з бажання "відплатитися", вони навмисне відвертатимуться від української духової сфери й українських проблем.

Визріваючи, молода людина націлює свій інтелект на все, доступне їй, духове багатство і замикатися в суто українській проблематиці не бажает переважно тому, що вважає такий крок навмисним самообмеженням. На початках вона з відкритою душею сприймає всі існуючі концепції, включно з марксистською. Вона проциджує, порівнює, аналізує, вивчає, поволі відсортовуючи зерна для свого власного духового споживання. Чимало молодих людей в світі, включно з дітьми українських емігрантів, захоплюються комуністичною теорією, бо комунізм на папері справді виглядає апелюючим і сприйнятливим. Особливо широко це явище поширене в університетах, де бути "лівим" (в протигагу до ніби "правого" естаблішменту) є модою, молодечою хворобою.

Та з роками, з більшими знаннями й досвідом, в конфронтації із самим життям молодечі фантазії й захоплення вивітрюються і велика більшість марксистських адептів повертається до більш поміркованого сектору політичного вахляра. В Англії, наприклад, в некрологах про багатьох національних діячів читаємо, що вони починали свою політичну кар'єру комуністами, а кінчали членами Палати Лордів. І знову ж, як показує практика майже скрізь, найбільш ефективними опонентами комунізму й радянської версії соціалізму є переважно діячі, політики, письменники й журналісти, які колись самі були активними марксистами.

Оскільки всі середники комунікації й спілкування між людьми є тепер в апогеї розвитку і оскільки на людину, а особливо на молоду, звідусіль ллється водоспадом інформація всякого профілю, то абсолютно неможливо запобігти небажанам впливам на її розумове формування. А тому й не виключено, що якийсь відсоток наших молодиків стануть затятими марксистами, і може навіть на все життя. Також не виключено, що

якесь число стане жертвами наркотиків, еротичних захоплень та визнавцями інших споживчих культур. Такі випадки, на жаль, не виключені. І цьому відсіву не зарадять ніякі суворі нагляди, ніяка пильна контролія з боку старших. Навпаки загостре й неперебірливе покрикування на молодь згори дасть, з огляду на вразливість молододуші, цілком протилежні наслідки і відсоток відчуження нашої молоді буде ще більшим.

Я часто порівнюю свої молодечі роки з молодечими тенденціями в теперішні часи. І бачу, що наша молодість різнилася від молодих літ наших дітей хіба лише бідністю, а потягнення майже були такі самі. Я особисто завжди шукав молодого товариства, уважно слідкував за естрадою й модними піснями, захоплювався фільмами й "зірками" та молоденькою тоді телевізією, регулярно вчав на дансинги. Іншими словами, жив принадами молодечого світу. Скільки мене не кликали до політичних партій, я відмовлявся, дивився на їхню діяльність скептично, навіть деколи глузував з них.

Звичайно, якщо коло зацікавлень молододуші цим і кінчається, то її світ і кругозір дуже бідний. Музика, мода, танці — це такі собі зовнішні атрибути молодості. І якщо, поруч з ними, молода людина не виявляє снаги й жаги до знання, до науки, а особливо до читання, то чи звертає вона увагу на зауваження й поради старших, чи ні, для української переємності й тяглості вона заздалегідь пропадає. Така людина, змужнівши, якщо й залишиться при українстві, то хіба в ролі регулярного відвідувача українського бару. Якогось духового внеску в суспільне життя вона ніколи не зробить, бо щоб такий внесок виплекати, треба мати вже добре зорганізований свій власний духовий світ.

З тих чи інших причин людина може не піти до університету чи до коледжу, чи на якісь фахові курси. Це ще не трагедія. Але коли людина в свої молодечі літа не виробить в собі пристрасті до читання, коли друковане слово не стане її щоденною поживою, то далі в житті вона на книжку, журнал чи газету буде дивитися як на тягар, якого за всяку ціну треба позбутися. І, залишаючись при українській масі, вона, властиво, нашого суспільно-політичного потенціалу не збільшить. Статистично нас дуже багато, а політична видайність дуже бліда.

Читати, читати й ще раз читати. І намагатися переосмислити прочитане. Чим більше дізнаєшся, тим більше видаси із себе як для свого власного вжитку, так і ближчого українського оточення.

У свої молоді роки я, наприклад, читав запоем. І в книгах я не тільки відкривав нові світи, а й самого себе. Я ставав причетним до тих складних ситуацій на сторінках книжок і поводі одні з моїх поглядів кришилися в пил, а інші модифікували й злагіднювалися. І так як учора я глузував з політичних партій, так сьогодні я починаю дивитися на них як на головні опори політичної творчості. Взяло мені аж сім років дійти до переконання, що шукати шляхи в майбутнє легше тісним спряганням запалу, посвяти й зусиль, отже — більш дисциплінованою групою чи то пар-

тією. А подруге, вступаючи до партії зрілою, дорослою людиною, я ставав в її ряди не як ступайко чи поплентач з обов'язком лише платити членські внески та творити аудиторію, а як людина з наміром внести чи сказати, хай і незначне, але своє окреме слово.

Виходячи із свого власного досвіду, я б не підганяв нашу ще не вистиглу молодь до вступу до політичних партій. Ні, хай молоді люди наперед до схочу фантазують і мріють в своєму молодечому світі, хай навіть глузують із нас, старших. Хай брикають, хай ростуть і хай виплекують справжні роги. А "справжні роги" в цьому контексті означають загострений, шукаючий інтелект. І знову ж тут виринає потреба начитаності й поінформованості, потреба вічно дружити з книжкою.

Добре начитана й поінформована людина завжди є рухливішою в групі, в громаді, в суспільстві, бо знання роблять її сміливішою, бо заабсорбовані з книг скарби і перетравлені її духовістю, опісля просяться в дещо іншій видозміні на папір, або до вуха аудиторії, або аргументом у полеміці. В такі моменти людина якраз і починає сама шукати тісніших організаційних форм для творчості й самовияву.

Читати, читати, читати! Без постійного поширення кругозору й власного духового світу заледве чи з'явиться бажання шукати чогось нового чи поліпшувати вже існуюче. Читання основує в людині гін до пізнання себе й оточення і поступово поширює її зацікавлення й на український політикум. Якраз в отакій пізнавальній агресії молода людина може ненароком відкрити, що скільки б лихих речей про еміграційні партії не говорити, вони були, є і будуть на чужині потрібні. Бо вони винесли і несуть на своїх плечах найкращі політичні й суспільні публікації. "Українське Слово", "Українські Вісті", "Шлях Перемоги" чи "Батьківщина", як би гостро вони поміж собою не полемізували, є отими будівничими каторжними тачками, що їх тягнули й тягнуть наші партії. А потім, майже кожную політичну акцію розпочинають і підживлюють партії. І знову ж, своїм постійним і голосним реагуванням на події вдома, ці партії виконують роль зв'язкового поміж усіма частинами діаспори.

Батьки, вихователі, всі люди доброї волі! Привчаймо, заохочуймо і розумно підганяймо дітей до читання. Дозволяймо їм шукати, бо це їхній привілей. Лише молодик, який шукає, вкінці віднайде й коріння свого роду, а значить і усвідомить, що чим більше це коріння має енергійних цупальців, тим пишнішим і показнішим буде ось це оригінальне дерево, а з ним і його власна, і його дітей майбутність.

Та найголовніше, щоб наші діти більше читали, то ми, батьки, мусимо їм при кожній нагоді показувати нашу власну любов до книжки. В хаті, де нема друкованого слова й на показ, шкода сподіватися "вундеркінді".

А тому, шукання — це привілей молодих. Наш, батьківський привілей — змалку показувати дітям колодязь всіх мудростей, тобто книжку.

В. Б.

ОДУМ В АНГЛІЇ

Офіційне відкриття табору
поблизу міста Страуд, в Англії,
1973 р. Молебень правив прот.
Сильвестер Бсгатирець.

Фото Ів. Барташевського

Спроби створити красу філію ОДУМ-у в Англії почалися давно, ще в 1953-му році. Того року ЦК ОДУМ-у доручив молодим ентузіястам М. Француженку й В. Бендеру скликати перші установчі збори й покласти початок новому молодечому рухові на Бритійських островах.

На збори прибуло до 40-ка молодих людей, у віці від 22-ох до 30-ти років. У великому піднесенні й горінні було затверджено статут і обрано управу. На жаль, вневдовзі всі ініціатори одумівської філії в Англії, Француженко, Чудовський й Бендер, виїхали на континент, до Німеччини, й організаційний запал в Англії пригас, а згодом зовсім занепав. Майже всі основоположники на той час стали батьками малих дітей і економічне влаштування в новій країні стало їхньою головною метою.

Одумівська справа в Англії залишилася в стані стагнації аж до 1972 року. На той час колишні вболівальники ОДУМ-у знову зішлись і рішили урухомити молодечий демократичний рух. Було створено ТОП, якому доручено зібрати фонди і організувати перший табір.

Громадянство відгукнулося охоче. Було закуп-

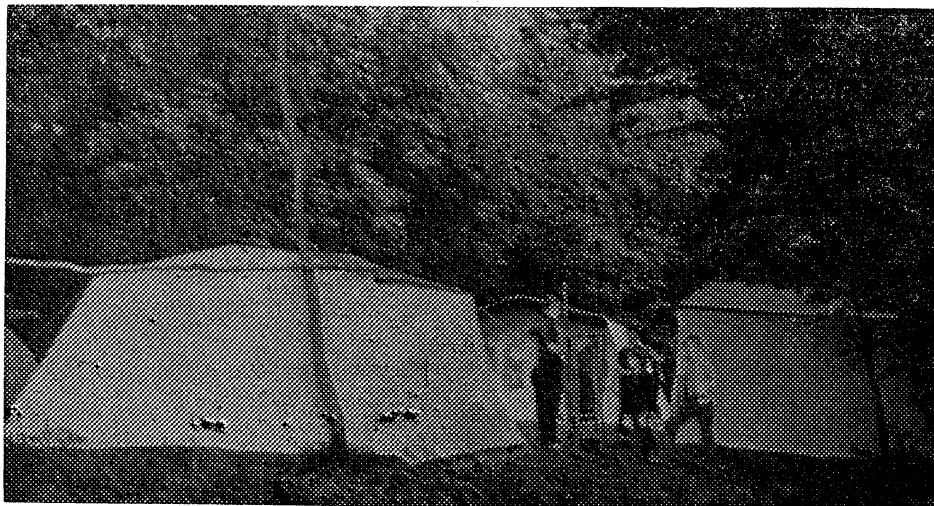
лено весь потрібний реманент, організовано "толоку" для приведення таборової посілости в порядок. Влітку 1973 року на великій садибі одного з організаторів, п. Івана Барташевського, врочи-сто відкрито табір. У мальовничій гористій місцевості біля міста Страуд він тривав два тижні.

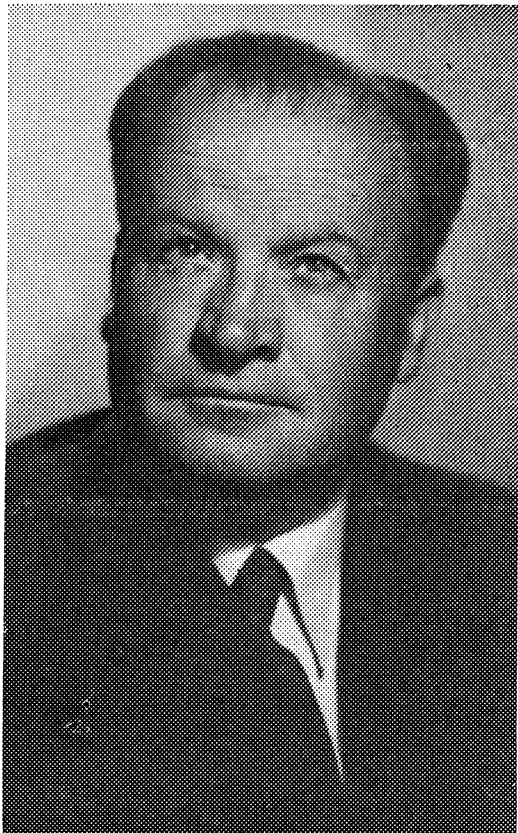
Організатори легко подолали всі фінансові труднощі. Але транспортні комплікації були їм не під силу. При попередній реєстрації на табір зголосилося понад 30 дітей, а прибуло лише 12. Справа в тому, що на той час посідання емігрантами власного авта було в Англії надзвичайно рідким явищем, а доставка дітей залізницею з північної частини Англії (посілість табору знаходиться на півдні) виростала в досить коштовний привілей. Отож, були охочі діти, був табір, але транспортна проблема так і залишилась нерозв'язаною.

Наступного року справи не покращали — невеличкий табір відбувся, але він і став сигналом, що на більшу шкалю справ розгойдати не вдасться. Іншими словами, і ця спроба не вдалася. Яка шкода!

Перший відпочинковий табір
Юного ОДУМ-у поблизу міста
Страуд, 1973 р.

Фото Ів. Барташевського

Григорій Бичко,
один з таборових інструкторів в Англії, поліпшував українську мову таборян; помер у 1976 році.

Члени одумівської філії в Болтоні, північна Англія, виконують мелодію на одному з громадських зібрань, 1975 року.

А. ЛИСИЙ

ЗУСТРІЧ 1980 — СУБ'ЄКТИВНІ ВРАЖЕННЯ

Якщо б ми могли мати хоч одне побажання відносно оселі "УКРАЇНА", то воно було б таке: пересунути її ближче до Міннеаполісу! Хоч би на пів дороги!

У цьому році шлях до Лондону був дуже тяжкий. На душі — гнітючий настрій від недавніх таборових поневірянь, отой неприємний, гіркий осадок, який сидить десь глибоко і час від часу смикає за серце. На щастя Наталка є з нами і ціла дорога — це її оповідання про недавні пригоди в Перу. Вона читає свій щоденник, який може позмагатися з добрим художнім твором. У нім вона дуже вміло описала про свої день-за-днем враження з життя в місті Ліма, про людей, про молодь, про подорожі до залишків старовинної цивілізації Інка, про перуанські джунглі та багато іншого, цікавого. Все це насичене особистими переживаннями молодої дівчини, раптово відірваної від родини і завезеної десь на інший кінець світу. Думаю, що її описи можна було б колись десь надрукувати.

Після короткої зупинки в Голідей Інн спішимо

до оселі. Відразу відчуваємо, що приїхали ніби до себе додому, бо вже бачимо багато знайомих людей, друзів. Помічаємо значний прогрес за останні два роки. Площа для паркування вже вкрита залізобетоном. Спортові площадки вже вигладжені і не мають колишніх дірок для ламання ніг. Нарешті новий кам'яний будинок на два поверхи. В ньому тепер розташований табір виховників юного ОДУМ-у. Будинок розділений на дві половини: зліва — для хлопців, а справа — для дівчат. Між ними посередині (дуже мудро!) — квартири команди. Це до деякої міри об'єднує працю команди. Внизу є обширна зала для загальнотаборових активностей, сходин і т. д. Будинок є призначений виключно для літнього вжитку. Тому в нім немає опалення. Також немає виходків. Тому треба бігати через площу, якщо треба. Порядок у кімнатах — такий як і в нашому таборі.

Щодо самої Зустрічі. Вона почалася в п'ятницю товариською вечіркою для молоді. Було дуже багато молоді, була музика, було пиво...

Проте ніяких випадків "непристойної" поведінки не було. В суботу під час дня відбувалися спортові змагання. Люду на цей час з'їхалося дуже багато. Голова ЦК деякий час стояв на стійці і чемно завертав зі спортових площ веселих молодиків, які бігли туди з плящинами пивця в руках. Це було заборонено. Ввечорі був великий бенкет, на якому було надзвичайно багато молоді. Через брак священика молитву прочитав редактор "Молодої України" Леонід Ліщина. Мушу признатися, що такого гарного виголошення молитви я давно не чув. Потім були два доповідачі: Наталка Лиса і Тарас Коновал. Обидві доповіді були дуже добрі і дістали багато похвал від присутніх. Після вечері були танці. В неділю була Служба Божа, а після обіду — гарний концерт. Як завжди, "Веснянка" була знаменита. Ввечорі мала

бути ватра, але її не було, бо не знайшли дров, а крім того почався дощ.

У підсумку ми задоволені з Зустрічі. Найуспішніша частина її — це те, що вона притягає все більше молоді. Це вже успіх.

На нев'янучий вінок бл. п. Михайла Яковича Коваленка, який упокоївся в Бозі 29 серпня 1980 р. в м. Філадельфії, США, складаємо пожертву на розбудову журналу "Молода Україна" 25.00 дол., а вельмишановній родині висловлюємо глибоке співчуття.

**Олекса Могила з родиною
Мурставн, Н. Дж., США**

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ПОБУДОВУ ПАМ'ЯТНИКА СВ. П. МИТРОПОЛИТОВІ В. ЛИПКІВСЬКОМУ

\$250.00

Марія Квітковська в пам'ять
д-ра Д. Квітковського.

\$100.00

Проф. М. Смик, М. Мельниченко,
А. Безбородько, В. Гансенко,
А. і Є. Бондаренко в пам'ять членів
Б-тва Митрополита В. Липківського —
А. Яременко і Є. Євтушенко, Вол.
Колесніченко, А. Діберт, М. Шабельник
(разом \$200), В. і М. Фостун.

\$50.00

Г. Пиріг, Л. і Л. Зайців, Семен
Галишев, В. і В. Гаркуша, Союз
Українок Америки ім. Алли Горської,
77-ий Відділ, В. Карпенко,
І. Юрченко.

\$30.00

В. і Ю. Кузьмич (разом \$50),
Н. Басюк.

\$25.00

І. Струк, д-р І. Кизик (в пам'ять
К. Туркала), проф. Н. Подруцький,
І. і Н. Соколовські (в пам'ять
К. Туркала), Г. Соколовська (в
пам'ять К. Туркала), М. і С.
Євсевські, о. прот. М. Борисенко,
О. Піддубна, д-р Я. Гурський.

\$20.00

Д. і Є. Угринюк, П. Хорошилов,
д-р Ю. Павлишин.

\$15.00

М. Форостина, д-р С. Савчук
(разом \$40).

\$10.00

К. Малахов, о. Т. Славченко, В.
Зоря (разом \$17), Р. Ференцевич,
С. Кузьмович, О. Скібицький, І.
Галущенко, А. Бульба, В. Семенген,
о. І. Ткачук, д-р Ф. Осінчук, Є.
Міщенко (замість квітів на могилу
А. Яременка, голови Б-ва ім.
митрополита В. Липківського), Т.
Данилюк (замість квітів на могилу
А. Яременка, голови Б-ва ім.
митрополита В. Липківського), Г.
Рябокін, С. Чехута, І. Мигдаль

\$9.00

Г. Ковінько (разом \$14).

\$7.00

Г. Шерей (разом \$17).

\$1.00

Невідомий.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ У ПАМ'ЯТЬ НИКАНОРА ОНИЩУКА

\$20.00

О. Рачок.

\$15.00

Є. і А. Федоренко.

\$10.00

К. Оніщук, Д. і Н. Наливайко,
А. Грогуль (разом \$15).

ЗБІРКОВА ЛИСТА Ч. 11 і 13

(Збирач Віталій Візір)

\$25.00

М. Недашківський

\$20.00

Оксана Бойчук, Т. Топчій

\$10.00

В. Візір, о. Л. Порендовський, Є.
Черепенко, Є. Сластен, О. Вер-
монт, З. Панасенко, В. Шумило.

\$6.00

В. Шулечко

\$5.00

П. Січка, О. Каплицька, Т. Ка-
тан, М. Костирко.

\$4.00

Г. Гудишевський.

\$1.00

Віра

ЗБІРКОВА ЛИСТА Ч. 000022

i 000023

(Збирач Микола Базилюк)

\$500.00

Петро і Оля Матула (разом
\$600.00).

\$100.00

Роман і Галина Петренко.

\$50.00

В. Гарбер, В. і Г. Беровець,
В. і В. Діберт.

\$30.00

Ю. і Т. Нагребельський

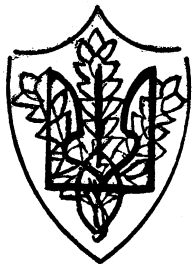
\$25.00

М. і Н. Криворук, С. Кравець,
Галина Степаненко, С. Т. Макси-
м'юк, Н. Черни.

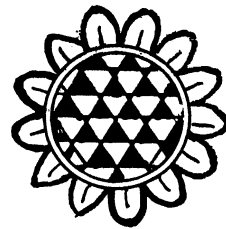
\$20.00

О. Криворук

(Продовження на стор. 24)

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

ЧИ Є ЗИМА?

Був холодний осінній ранок. Визирнуло сонце з-за хмарки, скося кинуло промінці на землю. Заирнув один з них у нірку до старої черепахи, розбудив її. Виповзла черепаха на луг і неквапливо почала паляти шукати собі снідання.

Звісно, сніданок у черепахи простий: зелені листочки, стеблинки, смачні корінці. Довго їй шукати не треба. Ось і сніданок надібалася.

Раптом чує — хтось гукає її:

— Доброго ранку, черепахо!

Глянула черепаха вгору, бачить, а то на пеньку сорока сидить.

— Добридень, сороко-білобоко, — відказала черепаха. — Чого ж це тебе сюди занесло?

— Летіла і тебе побачила. Новина є. Вже багато пташок утекли від зими, в теплі краї полетіли. Як же ти втечеш од зими, коли за день і до того дерева не доповзеш?

— Дурниці ти верзеш. Яка там ще зима? Звідки вона?

— Як яка? Холодна, з морозом. Коли вся земля вкривається снігом і нема чого їсти.

— Снігом, кажеш, земля вкривається? — перепитала черепаха і похитала головою: — Щось не пригадую такого. Ось уже скоро тридцять років мені, а ніякого снігу не бачила.

— Невже ніколи не бачила?

— Чи я коли брехала? — образилась черепаха. — Зроду-віку не чула. Недарма всі тебе звуть плетухою: хтось пустив дурний поголос, а ти й підхопила його.

— Ну, це вже нахабство! — спалахнула сорока і забігала по пеньку. — Минулого року я на власні очі бачила сніг. Він такий білий-білий і пухкий, м'якіший за мох. А мороз... від нього нікуди не втечеш, скрізь дошкуляє, навіть лани мерзнуть. І нічого попоїсти. Жах!

— Не вигадуй, — пробурмотіла черепаха. — Глянь, скільки всякої їжі навколо. Куди вона подінеться?

— Ах так! Ну гаразд, ти вже скоро дізнаєшся, що таке зима, і добре наплачешся! — вигукнула сорока і полетіла до лісу.

Наступного дня, уздрівши в лісі ворону, одразу заскреготала:

— Кумасю, ти тільки послухай. Зустріла вчора я на лузі стару черепаху, попереджаю, що цього року буде люта зима. А вона сміється з мене. Каже, що ніякої зими не буває, ніякого снігу.

Подивилась ворона одним оком на сороку і сказала:

— Черепаха просто ніколи не бачила зими. Вона з осені засинає і спить аж до весни, коли вже сніг розтане.

— І як я зразу не здогадалась! — зраділа сорока. — Полечу до черепахи, нехай за образу пробачення просить.

Полетіла сорока. Довго кружляла над лугом. Але черепахи так і не знайшла. Напевно, залізла кудась у нірку і заснула. А прокинеться навесні — знову казатиме, що ніякої зими нема. Що все це — сорочині вигадки.

О. Буцень

МОЛИТВА ДИТИНИ ЗА УКРАЇНУ

Почуй мене, малу дитину,
Почуй мене, мій Добрий Боже:
Спаси нам Матір Україну,
Пошли життя повік погоже!...

Бо Україна — сонце красне,
Для нас усіх — це рідна мати, —
Вона довіку не погасне,
Все буде сонечком палати!...

Митр. ІЛАРІОН

Частина учасників першого кобзарського табору на оселі "Україна", який відбувся від 3 до 16-го серпня ц.р.

Перший ряд зліва направо: Василь Корець (інструктор), Надія Гаврилук, Валя Ситник (бунчужна), Галина Заяць, Рома Черниш, Оксана Родак, Ірина Конит, Оля Корець і Галя Авдимірець.

Другий ряд: Петро Китастих (референт кобзарських таборів і інструктор), Андрій Скрипняк, Орест Сущко, Віра Мармаш, Леся Конит, Михайліна Бабій, Світлана Ліщина, Орися Бурак, Андрій Бурак і Оксана Метулинська (заступник коменданта і інструктор).

Фото Ів. Корця

МОЇ ЛІТНІ ВАКАЦІЇ

Цього року я була на кобзарському таборі. Табір відбувся на одумівській оселі "Україна" коло Лондону, Онт. Зі мною були також мої приятельки Родак Оксана і Ліщина Світлана. Грали ми по п'ять - шість годин щодня. Також відбувалися лекції співу. Головним керівником і інструктором був відомий і заслужений бандурист — Петро Китастих. Його заступниками були: пані Оксана Метулинська, Михайло Сердюк і мій брат Василь. За два тижні вони встигли пройти з нами всю програму. На закінчення кобзарського табору, ми виступили з концертом для наших батьків і гостей, що прибули на оселю. Також була я деякий час з Оксаною, на їхній літній оселі. Після двотижневих курсів, я вирішила з Оксаною, ці дні плавати, запалюватися на сонці, читати книжки і відпочивати.

Літо цього року пройшло дуже скоро, і ми знову повернулися до шкільної лавки з новою силою. Задоволена є, що свої літні вакації не змарнувала.

Оля Корець, Торонто

ПОПРАВКА

В дописі О. Родак (ч. 293) "Мої літні вакації" пропущено прізвище Оксани Метулинської з м. Сен Кетеринс. Пані Оксана була також інструктором на кобзарському таборі на оселі "Україна".

Просимо вибачення.

Ред.

ХТО ЦЕ? — ЩО ЦЕ?

По дві букви А" і "Б", —
Два склади — те саме.
Вийде "МАМА" — не тобі, —
Для твоєї мами.

У капустинім листку
З цибулею каша,
Або м'ясо з рижем теж.
Смачна страва наша.

(полюгоп 'вгвг)

Сипле, сипле сніг біленький,
Сипле безупину,
Від самісінького ранку
Сипле цілу —————

А на гору йдуть веселі
Хлопці і дівчата,
Кожне тягне (бо на гору!)
Нелегкі —————

Сипле, сипле сніг біленький,
Сипле цілу днину.
Діти їдуть на санчатах
Легко на —————

Б. Федчук

(ЛНИГОУ'ВН 'ВЛВНВВ 'ЛНИНУ)

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА

(Закінчення з стор. 21)

\$10.00

К. Денисенко, В. В., Н. К. Кобі,
Ю. Милко.

\$5.00

Єва Мілей, М. і В. Остапенко,
В. і М. Кулій.

**Збірщик: Микита Лозовий,
Міннеаполіс**

\$100.00

Д-р А. Лисий (разом \$200.00)

\$50.00

А. Полець, д-р М. і В. Ярр, М. і
М. Шаповал, А. і Н. Красіє (в по-
шану всечасного о. Петра і до-
бродійки Маєвських).

\$25.00

О. прот. М. Куданович, Н. Ра-
дулович, Біл Ватбурн, В. Крамар-
чук, Ларсон оф Осбурн Морту-

ари, М. Лозовий, Фирст Нешенал
Банк Сент Ант Фобіс, Централ Н.
В. Банк, 3-рд Н. В. Банк, Тарквет
Банк, Мідвест Федерал, Н. 1ст
Стейт Банк, Файделіті Банк, Вол.
Лисий, А. Канюка, М. і О. Амбро-
зья, Г. Олійник, М. Каркоць, Лю-
ба Менжега, М. Смага, І. Пригар,
М. Процай, Ія і Вол. Лісович, М.
і О. Хоролець, І. і П. Павлюк.

\$20.00

о. Ю. Корсунь, А. Семенюк, В.
Кулик, В. Станіславів, М., О. і Т.
Гаврилюк, О. і М. Змага, О. Щер-
баненко.

\$15.00

М. Одерман.

\$10.00

В. Павлюк, М. Міщенко, М.
Пригар, М. Полозенко, В. Філоно-
вич, О. Романченко, К. Колод-
ницька, В. Корлюка, А. Дорош, О.
Романовська, П. Дидик, В. і К.
Остроценко, І. Шайда.

\$5.00

Ю. Філінович, Українська Феде-
ральна Кредитова Кооператива,
В. Зубар, Лейбман, І. Завадка.

ПІДПИСНА ЛИСТА ПАРАФІ СВ. ПОКРОВИ

Нью Гейвен, Конн.

Настоятель прот. М. Чернявський

\$150.00

І. Заковоротний.

\$50.00

І. Петрончак.

\$10.00

о. М. Чернявський.

\$5.00

І. Дацківський, П. Корнієнко, Г.
Новіков, П. Слюсаренко, Є. Ши-
рай, Т. Бушенко, О. Карнаух.

\$2.00

Л. Сергіїв.

КУРІНЬ УЛАДУ ПЛАСТУНІВ СЕНЬЙОРІВ "ВЕРХОВИНКИ"

проголошує

КОНКУРС ЛІТЕРАТУРНОГО ФОНДУ СВ. П. ЛЕСІ ДЗЯДІВ-КУЛЬЧИЦЬКОЇ

на літературну творчість у поезії і літературній
прозі.

I. нагорода 150.00 дол.

II. " 80.00 дол.

III. " 50.00 дол.

Участь у конкурсі можуть брати члени юнац-
тва молодечих організацій Пласту, СУМ-у і
ОДУМ-у в усіх країнах поселення.

Твори прошу надсилати під псевдонімом, а при-
звище з псевдонімом подати в окремім запечатан-
нім конверті. Слати на адресу:

PLAST — WERCHOWYNKY
140 Second Avenue
New York, N. Y. 10003, USA

Реченець конкурсу: 1 січня 1981 року.

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2190-B Bloor St. W. — Toronto, Ont.

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE

УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до

ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ

Tel.: 763-5666

ARMADALE MEAT PRODUCTS LTD.

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

В ТОРОНТІ Й ОКОЛИЦІ

Крамниця при вул. Блур коло Джейн
Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ

2404 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P9

Tel.: (416) 767-3424

КРЕДИТОВИЙ СОЮЗ

- Платить за різні щадничі пляни **9-13 %**
- Дає малі і великі особисті і моргеджові позички, в міру можливостей
- Має життєву асекюрацію на заощадження до \$ 2.000 на особисті позички до \$10.000 після вимог КЮМІС
- Має чеки особисті даром і для подорожуючих та платить 5% на чекові конта.
- Приймає оплати за газ, електрику, телефон і воду даром
- Дає різні фінансові поради
- Дає паспортні гарантії
- Дає добру, точну, чесну і вчасну обслугу
- Дає добрі кредитові звіти
- 30 років на службі Рідного Народу
- Вступайте в члени і щадіть ще ніж Вам треба позички, малої чи великої
- Позичайте на догідні сплати і низькі відсотки.

SO-USE CREDIT UNION LTD.

406 Bathurst St.
Toronto, Ont. M5T 2S6
Tel.: 363-3994

BRANCH OFFICE:

2258 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1N9
Tel. 763-5575

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ" ЖЕРТВУВАЛИ:

Д-р К. Бризгун, Торонто	20.00
Замість китиці нев'янутих квітів у незабутню пам'ять дорогого Гені Соїко складають Ніна Матвіїв-Алленсон, Лондон, Онт., і Ліда Матвіїв-Вебстер, Вілловдейл, Онт.	20.00
та Зенон і Марія Матвіїв, Лондон, Онт.	20.00
Олена Лисик, Ошава, Онт., замість квітів на свіжу моголилу сл. п. Бойка, тата п-і П. Завертайло	20.00
Г. Романишин, Вестон, Онт.	20.00
Павло Коновал, Арлінгтон Гайтс, США	13.00
М. Ходаченко, Торонто, Онт.	12.00
В. Соїко, Монреаль, Кве.	11.00
П. Вітоль і Н. Кузьменко, Лондон, Онт.	10.00
Отець А. Костюк, Вотерлу, Онтаріо	7.00
І. Даценко, Торонто, Онт.	6.00
В. Скиба, Чикаго, Ілл., США	3.00
К. Безкровна, Торонто, Онт.	1.00

НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИЄДНАЛИ:

Г. Романишин, Вестон, Онт.	2
Василь Корець, Торонто, Онт.	1
Данило Завертайло, Дес Плейнс, Ілл., США	1
Павло Дрозд, Торонто, Онт.	1

Жертводавцям і прихильникам "Молодої України" щира подяка.

Редакція і адмін. "М. У."

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1.

LONDON, ONTARIO

(Pre-mix concrete)

VILLAGE DELI

СМАЧНІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

фірми

СЕМИГЕНА

Крамниця на розі вулиць
Бересфорд і Блур Зах.
в Торонто

Власник

ПЕТРО СТЕПУРА

258 Beresford Ave.
TORONTO, ONT.

Тел.: 767-3755

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street West
Toronto 9, Ontario
Tel.: 762-8751

В нас можна набути книжки, українські часописи та журнали, пластинки, друкарські машинки, різьбу та кераміку, полотна, нитки і вишивки.

Маємо великий вибір дарунків на різні okazji.

Просимо ласкаво нас відвідати!

ЧИТАЙТЕ
"МОЛОДУ УКРАЇНУ"

І
ПОШИРЮЙТЕ
ЦЕЙ ЖУРНАЛ

МІЖ
СВОЇМИ РІДНИМИ

І
ЗНАЙОМИМИ

Серед мисливців у Канаді, один розповідає ще нечувану ніким історію.

— Вірите, підійшов я до озера, а воно все вкрите дикими качками. Була вже пізня осінь і все озеро замерзло і, як показалося пізніше, всі качки лапками по-вмерзали в лід.

— От лахва, — почулося з гурту, — іди й бери голими руками.

— О ні, чи личило б це доброму мисливцеві? Та сталося нечуване. Я спіткнувся об якийсь камінь, упав, рушниця вистрілила в повітря, а качки з переляку всі разом піднялися в повітря й понесли з собою озеро.

П'яний чоловік підійшов до дверей своєї хати й ніяк не може влучити ключем у щілину замка, щоб відімкнути двері. А тут нагодився сусід з допомогою.

— Може вам допомогти відімкнути двері?

— Ні, дякую. Ви лиш потримайте мою хату, щоб вона не хиталася.

Ціна 1.00 дол.
в США і Канаді

If not delivered please return to:
MOLODA UKRAINA
Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Concrete Forming London Ltd.

LONDON, ONTARIO

(Foundations and floors.)

ROCHESTER FURNITURE CO. LTD.

ТРИ ВЕЛИКІ КРАМНИЦІ
Великий вибір хатніх меблів:
вітальень, спальень, їдальень,
холодильники, пральні
машини, електричні і
газові печі, телеві-
зори, радіо.

TORONTO CENTRAL
423 College St. W. - Tel. 364-1434
TORONTO WEST
1121 Dundas St. W. - Tel. 535-1188
MISSISSAUGA
2150 Dundas St. E. - Tel. 276-4390

Е. ДУМИН

пропонує

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

чоловічих, студентських
і хлоп'ячих костюмів

як також різних фасонів
і кольорів
СОРОЧКИ.

550 QUEEN STREET WEST

Toronto, Ontario

Tel.: 364-4726

УКРАЇНСЬКИЙ БРАТСЬКИЙ СОЮЗ

**БРАТСЬКА ЗАПОМОГОВО - ОБЕЗПЕЧЕНЕВА ОРГАНІЗАЦІЯ
В АМЕРИЦІ І КАНАДІ**

**що нараховує понад 24 тисячі членів і понад \$9,500.000.00
членського майна.**

Український Братський Союз має добірні найновішого типу поліси забезпе-
чення на дожиття і на посмертне для старших і дітей членів.
Помагає бідним, хворим і нездібним до праці членам. Помагає своєму укра-
їнському народові морально і матеріально в його стремлінні визволитися з
чужого поневолення і здобути самостійну, соборну, демократичну Україну.
Помагає матеріально освітньо-культурним, видавничим, церковним та спор-
товим справам. Помагає матеріально незаможним, здібним в науці, україн-
ським студентам у вищих школах. Видає свій, демократичного напрямку
часопис-тижневик "Народня Воля" українською і англійською мовами та
англомовний журнал для молоді "Форум". Для вигоди своїх членів і всіх
українців провадить літню вакаційну оселю "Верховина" з мальовничим
розкішним парком, модерно устаткованими кімнатами, купанням у власному
природньому озері та купальному басейні, спортом і культурною розвагою
в Кетскільських Горах в Глеєз Спей, Н. Й.

Головний осідок УБСоюзу:

440 WYOMING AVENUE, SCRANTON, PA., U. S. A.

Телефони: 342-0937 або 347-5649